

Ljubljanska banka

**nadaljuje tradicijo
GORENJSKE KREDITNE BANKE**

LETO XXV. — Številka 63

Ustanovitelji: obč. konference SZDL
Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka
in Trzin — Izdaja CP Gorenjski tisk
Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič
— Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

KRANJ, sreda, 16. 8. 1972

Cena 70 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredo in soboto.

Obisk enak, prodaja večja

Sinoči so v Kranju zaprli XXII. mednarodni gorenjski sejem. Od 4. do 15. avgusta si ga je ogledalo približno toliko obiskovalcev kot lani (okrog 160.000). Znatno večji kot lani pa je bil letos promet. Razstavljalci so prodali precej blaga za devize, podjetja pa so med seboj sklenila tudi vrsto pogodb.

V upravi Gorenjskega sejma so nam povedali, da je

bila nasploh izbira potrošnega blaga dobra, primanjkovalo je le usnjenih izdelkov in prehranbenega blaga. Menili so tudi, da bi bil obisk na sejmu še večji če ne bi bilo tolikšne vročine.

Naslednji letošnji sejem bo od 14. do 22. oktobra, ko bo v Savskem logu v Kranju V. sejem obrti in opreme. Tudi na tem sejmu bodo letos prvič sodelovala podjetja iz tujine.

A. Z.

4. STRAN:

**Za malo denarja
veliko muzike**

6. STRAN:

**Pulj 1972 - XIX. festival
jugoslovanskega filma**

Prava afriška vročina je pregnala prebivalce mest, kjer je asfalt še posebno vroč, v prenapolnjena kopališča, kjer se skušajo v ne preveč mrzli in tudi ne preveč čisti vodi ohladiti. — Foto: F. Perdan

Alpinista najdena v Špiku

V ponedeljek, 14. avgusta, okoli 14.30 sta nemški državljani Erwin Hofman in njegov prijatelj plezala v Špiku. vi skupini. Kakih 150 m pod vrhom Špika, tako je povedal nemški alpinist, sta nalletela na dva mrtva alpinista. Neznana alpinista visita v navezi, vrh pa je zataknela za skalni rob.

Danes, (v torek) ob 3. uri zjutraj so se odpravili v Špiko skupino gorski reševalci, ki jim bo pomagal pri reševanju mrtvih alpinistov s stene tudi helikopter. Do zaključka redakcije, ob 18. uri, nismo mogli zvedeti še nobenih podrobnosti, saj reševalcev še ni nazaj.

Oba mrtva alpinista bi bila lahko pogrešana češka alpinista, ki sta 24. julija le-

tos plezala v Špiku in se nista vrnila v alpinistični tabor. Njunj tovariši, bilo jih je 29, so ju iskali, vendar brez uspeha.

L. M.

**jubilejna
mešanica
BRAVO**

špacerija **15**

Prvi start žensk na 100 m na letošnjem atletskem tekmovanju »Kranj 72«. V tej najkrajši atletski disciplini so tekmovalke morale ponoviti start, saj so v finalni tekmi tri tekmovalke dosegle isti čas. Kljub fotofinišu niso mogli določiti zmagovalke. Zato so se podale na ponovno štartno mesto, kjer je bila najhitrejša predstavnica Avstrije. — Foto: F. Perdan

Veselo popoldne v Trbojeh

Mladi Trbojčani so pripravili piknik za mladince iz Zahodne Nemčije

Čeprav je zadnje sredo v juliju deževalo in je nadležna moča silila v čevlje in obleko, je bilo na travniku pod Trbojami veselo. Občinska konferenca ZMS Kranj in mladinci iz Trboj so pripravili piknik za skupino tridesetih fantov in deklet iz Zahodne Nemčije, ki pod vodstvom Gunterja Bassena potujejo po Jugoslaviji. V Harzu, blizu meje med obema Nemčijama so doma. In prav takšni so kot večina mladine. Dijaki in študentje, dolgolasi in bradati, drugi spet običajno počesani in gladkih brad, dekleta in fantje v oguljenih kavbojkah in pulijah ter lesenih cokolah na nogah. Prijazni in brez zadrege. Neroden stavek v nemščini, beseda v slovenskem jeziku, kretnja za pomoč in že se je razvil živahen pogovor med mladimi, ki so se to pot prvič videli. Le včasih je morala priskočiti na pomoč prevajalka Metoda Založar.

Vodja skupine Gunter Bassen, živahen, bradat možakar, je rad ugodil moji želji naj bi povedal nekaj misli o vtisih s poti po naši deželi.

»V Jugoslavijo prihajam že več let. Zženo, ki je Slovenka, večkrat obiščeva njene starše na Dolenjskem. Pa tudi po drugih krajih Jugoslavije sva potovala, saj je bila dežela njej prav tako tuja kot meni. Rojena je bila med vojno v koncentracijskem taborišču in vzgojena v Nemčiji. Starše je spoznala šele pred nekaj leti. In prav na teh potovanjih sem spoznal, da Nemci vašo deželo zelo slabo poznajo. Zato sem se odločil, da popeljem mlade v Jugoslavijo na nekajtedensko potovanje.«

»Katero kraje ste že obiskali in kam nameravate?«

»Najprej smo se ustavili v Dobruški vasi pri Novem mestu, kjer živijo starši moje žene. Nato smo si ogledali samostan v Pletterjih in Formo vivo v Kostanjevici ter Škocjanske jame. Na poti smo se seznanili s predsedni-

kom kranjske mladinske organizacije Borisom Bavdkom, ki nas je povabil, naj obiščemo nekatere mladinske aktivnosti v okolici Kranja in se seznanimo z življenjem vaše mladine. Iz Kranja pa bomo odpotovali na Plitvice in od tam v Istro na morje.«

»Kakšni so vaši vtisi?«

»Slovenci so zelo prijazni ljudje. Zlasti na deželi, kjer jih industrija še ni vklenila v svoj hitri tempo. Prijetno sem bil presenečen, posebno ob prvih obiskih, da sem se z ljudmi, ki sem jih srečal, lahko tako odkrito pogovarjal. Pa naj si bo to o politiki, gospodarstvu ali drugih mednarodnih vprašanjih. Pa tudi o preteklosti. Povsod sem naletel na sproščenost in prijaznost.«

»Veliko se ukvarjate z vzgojo mladine. Mislite, da se mladina v Nemčiji razlikuje od naše?«

»Na potovanjih sem imel priložnost seznaniti se z mladimi različnih dežel. Bil sem v Holandiji, na Švedskem, delam z mladimi

v domovini in že nekajkrat sem se srečal z mladino pri vas. Menim, da med njimi ni dosti razlik. Povsod pa obstajajo razlike med generacijami. Starejši zahtevajo od mladih, da njihove ideale in pridobitve spoštujejo prav tako kot oni sami. Pri tem pa pozabljajo, da si mora mladina pridobiti nove vrednote in si ustvariti nove cilje ter jih uresničiti.«

Roland Zimmermann iz Clausthal Zellerfelda je dijak. V Jugoslaviji je prvič. Zakaj je prišel?

»Zvedel sem, da gospod Gunter letos pripravlja mladinski izlet, pa sem se prijavil. Po prepričanju sem komunist, zato sem si zelo želel obiskati vašo deželo. Njen razvoj in uveljavljanje v svetu sledim že nekaj let, ker se precej razlikuje od razvoja in politike drugih socialističnih dežel in tudi od Vzhodne Nemčije, ki nam je najbližja. Zato se ob srečanjih s sovrstniki in drugimi največ pogovarjam o politiki in gospodarstvu. Presenečen sem nad hitrim razvojem vaše dežele, zlasti pa me je navdušila velika demokratičnost odnosov in sproščenost med ljudmi.«

»Bi želeli ponovno obiskati našo državo?«

»Zelo bi bil vesel, če bi se mladinske skupine izmenjavale. Da bi tudi mladi Jugoslavo prišli v Harz. Tako bi lahko izmenjali izkušnje, misli in mnenja. V Jugoslavijo bom še prišel. Če ne s skupino mladincev kot letos, pa sam ali s prijatelji.«

Smeh in pesem nista zamrla še pozno zvečer. Še dolgo potem ne, ko so se mladi preselili z mokrega travnika v mladinski klub v Trbojeh. Srečanja je bilo prehitro konec, so ugotovili Trbojčani in Nemci iz Harza.

L. Bogataj

Poljski minister na Bledu

Poljski zunanji minister Stefan Olszowski, ki je na dopustu v naši državi, je v ponedeljek z družino prišel na Bled, kjer bo prebil nekaj dni. Včeraj pa se je sestel tudi z državnim sekretarjem za zunanje zadeve Mirkom Tepavcem.

Na Ljubelju se bodo srečali interniranci

V nedeljo, 10. septembra, bo na Ljubelju srečanje nekdanjih slovenskih internirancev. Nanj bodo povabili tudi predstavnike bivših internirancev iz drugih evropskih taborišč. Na Ljubelju bodo ob tej priložnosti odprli tudi prvi del obnovljenih objektov nekdanjega koncentracijskega taborišča. Postavljen bo spominski objekt, v katerem bodo vzdane spominske plošče vseh taborišč, v katerih so bili med zadnjo vojno Slovenci. Do septembrske slovesnosti bo že urejen dostop do nekdanjega taborišča, celotno zemljišče pa bodo očistili. Druge faze urejanja nekdanjega taborišča se bodo lotili prihodnje leto, ko bo zbranih več finančnih sredstev. Nekdanji interniranci so samj s samoprispevom že zbrali 7000 dinarjev, za pomoč pa prosijo tudi po delovnih organizacijah in občinah. Vsa gradbena dela pri obnavljanju taborišča izvaja Splošno gradbeno podjetje Tržič. Zemljišče, kjer je stalo taborišče, je bilo last Gozdnega gospodarstva iz Kranja. Ta delovna organizacija je zemljišče odstopila tržiški občinski skupščini.

Računajo, da se bo na ljubeljski proslavi 10. septembra zbralo prek 2000 nekdanjih slovenskih internirancev. Ob tej priložnosti bodo izdali posebno brošuro in razglednice.

Jeseničani ob dnevu graničarjev

Ob 15. avgustu, dnevu graničarjev, so jeseniški mladinci pripravili več prireditev. V minulih dneh so mladci, člani občinske konference ZMS Jesenice, pripravili skupaj z graničarji več športnih tekmovanj, obiskali karavle v jeseniški občini in minulo nedeljo organizirali šahovski turnir.

V torek dopoldne so graničarske karavle obiskali predstavniki jeseniških družbeno-političnih organizacij, dopoldne pa predstavniki občinske konference ZMS Jesenice, ki so graničarje tudi obdarili ob njihovem prazniku.

D. S.

Gostje iz Sel obiskali Škofjo Loko

Ziri, 15. avgusta — Danes je v Škofjo Loko prispelo 32 gostov iz sosednje Koroške. Člane kulturno-prosvetnega društva Košuta iz Sel je pred hotelom Transturist nekaj po 9. uri pozdravil podpredsednik škofjeloške občinske skupščine Lojze Malovrh. Po kratkem postanku v Škofji Loki so se gostje iz pobratene mesta Sele napotili do Hotavelj, kjer jih je ob slovenski medicini, soli in kruhu pozdravil predsednik krajev-

ne skupnosti Hotavlje Andrej Mravlja. Nekaj po poldnevu so gostje iz Avstrije pod vodstvom župana občine Sele Hermana Velika obiskali tovarno obutve Alpino v Zireh. Dobrodošlico jim je zadel direktor podjetja Izidor Rejc. Po ogledu tovarne so se gostje odpeljali na kosilo v Goropeke. Več o obisku prijateljev iz Koroške bomo poročali v sobotni številki.

-Jg

RADOVLJICA

● Maja in junija so delavci in uslužbenci tovarne Plamen v Kropi opravili nad 7300 prostovoljnih ur v vrednosti 220 tisoč dinarjev. Pa tudi ta in prejšnji mesec zaradi dopustov akcije za stabilizacijo gospodarstva niso opustili. Prepričani so, da bodo do konca leta izpolnili obvezo, ki so si jo sami zadali. O tej pobudi se bo jutri s predstavniki kolektiva Plamen pogovarjal sekretar centralnega sveta zveze sindikatov Jugoslavije Marijan Rožič. Obiska in razgovora v Plamenu pa se bodo udeležili tudi predstavniki radovljskih družbenopolitičnih organizacij.

A. Z.

Industrija oblačil
TIP — TOP
Ljubljana, Tolstojeva 9 a

želi zaposliti v obratu Boh. Bistrica
večje število novih delavcev:

krojače
šivilje
in priučene
delavce
v konfekciji

Za nekvalificirane, lahko z nedokončano osnovno šolo, organiziramo tečaje za priučevanje v obratu. Tečajniki prejmejo v času tečaja, ki traja 3 mesece, 500 din nagraje na mesec.

Organiziramo prevoz na delo iz tistih krajev, kjer ni rednega prevoza.

Poprečni osebni dohodek v podjetju znaša 1450 din. Zaposlenim nudimo regres pri nakupu konfekcijskih izdelkov v podjetju.

Kandidati naj se osebno prijavijo v obratu Bohinjska Bistrica ali pošljejo pismene ponudbe kadrovske socialni službi Ljubljana, Tolstojeva 9/a.

ljubljanska banka

Letos prvih 200 stanovanj

Gradnja novih stanovanj na Planini pri Kranju je te dni v polnem zamahu. Na Podjetju za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo v Kranju so nam povedali, da je letos predvidena vselitev v 200 novih stanovanj v sedmih stanovanjskih objektih. Vsa ta stanovanja pa bodo priključena na novo kotlarno, ki jo prav tako gradijo. Po pogodbenih rokih je predviden začetek poskusnega obratovanja kotlarne že konec prihodnjega meseca, vselitev v stanovanja pa do srede novembra.

Nova kotlarna na Planini bo največja v Kranju. Ob tem je zanimivo, da bo dimnik visok okrog 60 metrov. To

pa zato, da bo onemogočeno onesnaženje naselja in okolice. Kot gorivo bodo v kotlarni uporabljali mazut. Ker bo na Planini v prihodnjih letih zgrajenih postopoma prek 4000 stanovanj, bo seveda temu primeren tudi ta objekt. Ko bo izgradnja stanovanj gotova, bodo v kotlarni morali zagotoviti prek 34 milijonov kilokalorij toplotne energije na uro. S tem bo zagotovljeno za vsako stanovanje po prečno 7000 kilokalorij. Po dokončni izgradnji stanovanj na Planini bo v rezerviranih prostorih za 475 ton kurilnega olja. S takšno količino pa bodo v perspektivi lahko ogrevali stanovanjsko naselje ob najneugodnejših vremenskih prilikah 45 dni. A. Z.

Nove trgovine v Trziču

Tržiška občina si že nekaj časa prizadeva, da bi izboljšala trgovsko mrežo. Letos bodo dobili Tržičani tri nove trgovske lokale. Jugotehnika iz Ljubljane bo preuredila v moderen trgovski lokal pro-

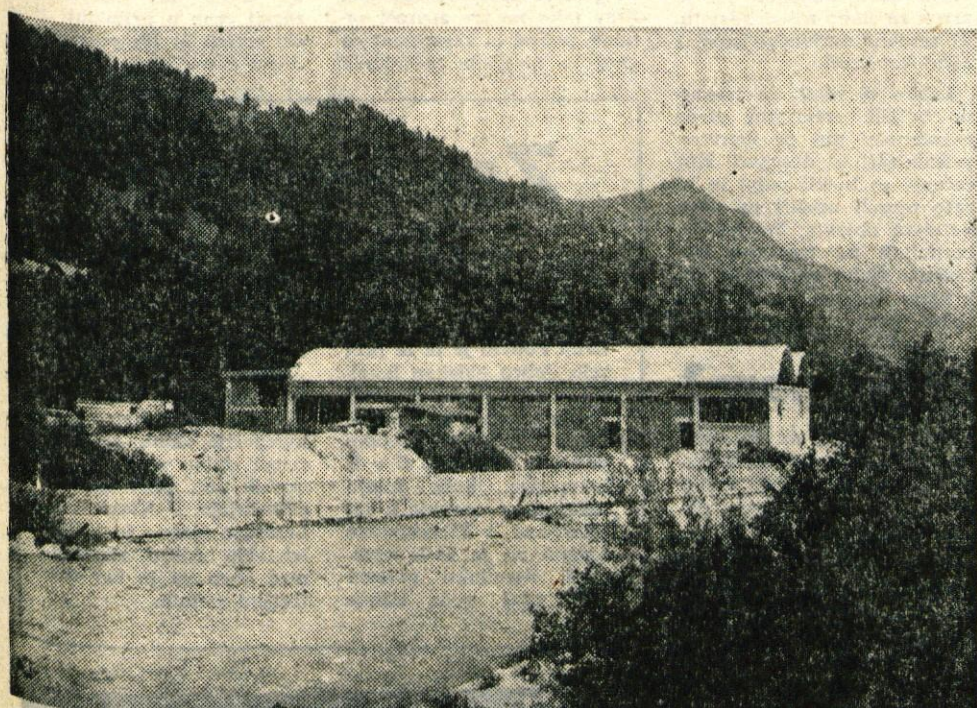
store nekdanje pošte, konfekcija Triglav urejuje trgovino na Trgu svobode, v bližini pa popravlja trgovino tudi veletrgovina Živila iz Kranja. — Jk

Blejska šola 1. septembra

Dela pri gradnji blejske osnovne šole gredo h kraju. Zdaj že postavljajo opremo in čistijo prostore. Svečana otvoritev šole bo pred začet-

kom pouka, 1. septembra. Šola bo imela ime po profesorju Josipu Plemlju, znanim matematiku z Bleda. A. Z.

Ljubljanska banka

Podjetje ELIM z Jesenic je na Hrušici zgradilo novo halo. Prav zdaj opravljajo še nekatera obrtniška dela, tako da bo gotova do konca avgusta. — Foto: D. S.

Le najpotrebnejšim pomoč

KS naj bi imele več vpliva na stanovanjsko politiko občine

Pomanjkanje stanovanj je pri nas pereč družben problem, ki ga vsaj nekaj časa še ne bomo uspeli rešiti. Kaže pa, da so se stvari začele premikati na boljše. Zlasti občinske skupščine bodo imele jeseni veliko dela pri uresničevanju novo začrtane stanovanjske politike. Na podlagi resolucije o razvoju stanovanjskega gospodarstva in letos prejetih republiških zakonov o programiranju in financiranju stanovanjske gradnje ter družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu bodo morale sprejeti vrsto odlokov, ki bodo nudili osnovo za razvoj stanovanjskega gospodarstva na njihovem področju.

Da bi občine vse to zmoгле, je Poslovno združenje stanovanjskih podjetij skupaj s skupnostjo slovenskih občin pripravilo osnutke za občinske odloke, ki bodo urejali omenjena vprašanja. Ti osnutki so seveda le pomoč, občinske skupščine pa bodo — glede na razmere in možnosti — odločale, koliko bodo prispevale v tako imenovani solidarnostni sklad, ki ga bo ustanovila vsaka občina posebej, in koliko za neposredno gradnjo novih stanovanj. Za občane pa je nedvomno najbolj zanimiv predlog odloka o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu, zato si ga nekoliko oglejmo.

V prihodnje naj bi stanovanja gradili predvsem občani sami, s pomočjo bank in delovnih organizacij. Družba oziroma občinska skupščina pa bo pomagala samo tistim, ki si stanovanja ne morejo kupiti. Pomagala bo tudi tistim občanom, ki ne bodo mogli kriti ekonomske stanarine.

Odloki o delni nadomestitvi stanarine in drugi družbeni pomoči bodo določali merila, ki jih bo moral izpolnjevati

občan, da bo lahko zahteval pomoč pri plačevanju stanarine ali želel najeti družbeno stanovanje. Ta merila bodo izključila vsakogar, ki ima boljši standard.

Pravico do družbene pomoči bodo izgubili vsi tisti, katerih dohodek na člana družine presega 700 dinarjev mesečno, ali pa imajo stanovanja opremljena prek meje, ki jo bo določila vsaka občina posebej in tudi tisti, katerih splošni standard bo presegal določene okvire. Na primer: kdor ima denar za nakup avtomobila, naj sam poskrbi tudi za stanovanje.

Tudi velikost stanovanja bo merilo. Predlagajo, da bi bila zgornja meja stanovanjske površine, za katero bi še bila upravičena družbena pomoč, 28 m² za samce, za dvočlansko družino 42 m², za tričlansko 57 m² itd. Upravičenci bi lahko dobili iz solidarnostnega sklada do največ 60 odstotkov stanarine.

Druga osnovna skrb solidarnostnih skladov občin je skrb za gradnjo najemniških stanovanj. In kdo naj bi se vselil v najemniško stanovanje? Stari ljudje, mlade družine, družine z nižjimi osebnimi dohodki (do 700 din na člana družine) in upokojenci.

Takšna merila — nad njihovim izvajanjem bodo bdele tudi KS — ki upoštevajo gmočne in socialne razmere občana bodo dobro zagotovilo, da bodo družbeno pomoč dobili le tisti, ki brez nje ne morejo dobiti stanovanja. Le izvajati jih bo treba.

L. B.

Prodaja carinsko odvzetih predmetov

Poslovna enota Tobaka na Jesenicah upravlja med drugim dve trgovini, v katerih prodajajo blago, ki so ga odvzeli cariniki potnikom na mejnih prehodih. To sta obenem tudi edini tovrstni prodajalni na Gorenjskem.

»Od ideje do uresničitve je bila dolga pot,« pravi direktor jeseniškega Tobaka Danil Klemenc, »Preden smo odprli trgovino na Jesenicah, so cariniki pošiljali vse carinsko blago v Beograd, kjer so že imeli tako trgovino. Seveda jim v Beogradu ni bilo vseeno, da bi ostalo nekaj blaga v prodajalnah na Jesenicah in se zato dolgo časa nismo mogli sporazumeti, kako in po kakšnem sistemu naj bi odkupovali blago od Carinarnice Jesenice. Razen tega pod Carinarnico Jesenice spada več mejnih prehodov (na Korenskem delu, v Ratečah, Ljubelju, na Jesenicah — železniška postaja) in je zato odvzeta blaga, posebno raznih strojev in tehničnih predmetov, zelo veliko.

Način odkupa blaga od Carinarnice se je v teh letih večkrat spreminjal. Zdaj ga kupujemo na licitaciji zaprtega tipa, kjer kot kupci nastopajo podjetja, ki se ukvarjajo s prodajo odvzetega blaga. Take licitacije so vsakih nekaj mesecev, mi odkupimo

hkrati za približno 50 do 60 milijonov ocarinjenega blaga.

Pri nakupu imajo prednost tisti, ki so jim blago odvzeli. Ko napišejo prošnjo, jim sporočimo, kje blago lahko dobijo. Plačati pa ga morajo po ceni, ki velja za druge kupce.

Kupci lahko v naših dveh prodajalnah tudi pustijo svoje naslove in si s tem nekoliko rezervirajo predmete, ki bi jih želeli kupiti, a jih še ni na zalogi. Povedati pa je treba, da predmeti, ki so naprodaj v naših prodajalnah, nimajo garancije, pa tudi poznejših reklamacij ne upoštevamo.

Največ zanimanja je za tehnične predmete, kot so magnetofoni, tranzistorji, fotografski aparati itd. Na zalogi pa imamo precej avtomobilskih delov, predvsem za kamione znamke MAN, Opel in Mercedes. Skoraj v vsaki pošiljki dobimo tudi nekaj šivalnih in pletilnih strojev, motornih žag ter kozmetičnih izdelkov.

Upano, da ne bo v prihodnje večjih težav pri odkupu carinskega blaga in nespornostov ter da bomo tudi v bodoče lahko ustregli željam naših kupcev.

D Sedej

Za malo denarja veliko muzike

Kljub finančni stiski Blejcem pri urejanju svojega kraja ni žal ne truda, ne sredstev

Bled kot osrednje turistično središče Gorenjske in kot svetovno znano letovišče naj bi bil vzor lepega, negovanega in čistega mesteca. Če je drugod zahteva po snažnem okolju postranskega pomena, potisnjena bolj v ozadje, si Blejci takšnega odnosa do »kuge« naših dni ne morejo privoščiti. In res si ga ne. Vendar pa gornja ugotovitev velja le za ožje območje, medtem ko bi o radovljjski občini kot celoti težko rekli, da se zaveda pomena »blejskih razglednic«; turističnemu društvu in krajevni skupnosti, ki sta poglavitna in skoraj edina varuha narave krog in krog jezera, že 12 let zapored daje 300 tisoč din. Ducat pomladi nazaj je bila omenjena vsota še nekako sprejemljiva, toda spricho znanih padcev vrednosti jugoslovanske valute bi zdaj ne zadoščal niti petkrat večji znesek. Kar poglejmo!

● LUKNJE V PRORAČUNU

Samo obstoječi parki in javna razsvetljava so lani poržili 270 tisoč din. V navedeni številki kajpak ni zajeto čiščenje in vzdrževanje cest ter signalizacija, ki bo do konca decembra 1972 veljala najmanj 110 tisočakov. Hud izdatek je tudi odstranjevanje snega pozimi. Spopad z belo odejo krajevna skupnost prepušča privatnikom in komunalnemu podjetju, kar seveda stane krepke denarce. Brez dodatnih virov dohodka, s katerimi čuvarja blejske panorame krpata proračunske luknje, bi torej biser Gorenjske utonil v lastni nesnagi. A prizadevni družbenopolitični in javni delavci ne držijo rok križem. Poleg prispevkov od parkirnin in od 20-odstotne turistične takse so organizirali prostovoljno združevanje sredstev domačih gospodarskih organizacij, namenjenih propagandi, kulturnim prireditvam in komunalnim izboljšavam. Akcija je naletele na nepričakovano pozitiven odmev, saj se zlasti gostinci dobro zavedajo, da splošen vtis gostov ni nič manj pomemben kot solidna in nagla postrežba.

● JEZERO SE UMIRJA

Blejci so toplo pozdravili gibanje »Očistimo Slovenijo« ter z vrsto konkretnih ukrepov dokazali svojo pripravljenost sodelovati v njej. Turistično društvo je poskrbelo, da moderni pometalni stroj švicarske izdelave, ki mu daleč naokrog ni para, nikdar ne stoji neizkoriščen; podjetje Transturist so pre-

pričali, da krajevni skupnosti plačuje stroške sprotnega odstranjevanja odpadkov izpred avtobusne postaje, ki je dolgo predstavljala vzor zanemarjenosti; nabavili so poseben kosilni stroj in temeljito kultivirali travnate površine okoliških nasadov; prvič letos jim je uspelo narediti konec »divjemu« kopaču in parkiranju na zelenicah med hotelom Toplice in Vilo Bled ter na mestih, kjer občutljivo rastlinje in ribji zarod tega ne prenese; obiskovalce so zlasti razveselila nova, doslej najprivlačnejša sprehajališča vzdolž obale, tik pod Vilo Bled; breg in otok sta posejana z dvajset dodatnimi parkovnimi klopami, nadaljnjih dvajset lesenih pa je v fiksni izvedbi; izletniške točke so bogatejša za 60 smetnjakov; mreža javne razsvetljave je znatno gostejša kakor prej in povsem ustreza potrebam nočnega »živčava«...

A slika ne bi bila popolna, če bi zamolčali ukrepe Vodne skupnosti Kranj, ki pospešeno pogloblja odtok jezernice. Ustrezen odtok bo preprečil nihanje vodne gladine (30 centimetrov!), nastalo zaradi občasnega spuščanja Radovne. Višji nivo jezera je namreč ogrozil stabilnost obrežja, ki so ga morali zato sistematično utrjevati. Vodstvi TD in KS poudarjata, da je Vodna skupnost dragocen zaveznik Blejcev, zaveznik, katerega pomoč in spoštovanje sprejetih obveznosti sta redek primer solidnega poslovanja, ki dan danes pri nas ni več ravno »v modi«. I. Guzelj

Bled sicer ni čisto brez »črnih smetišč«, a takšnega, kot je zraven gradbišča nove šole v Radovljici, bi v meki gorenjskega turizma težko našli. Ljudje kar javno, ob belem dnevu, prinašajo odpadke. — Foto: F. Perdan

Manjka boljših hotelov

Letošnja poletna turistična sezona na Gorenjskem je dobra. Prejšnji in ta mesec so vsi hoteli polni. Pa tudi prvo turistično polletje je ugodno. V prvih šestih mesecih letos je bilo namreč na Gorenjskem 526 tisoč prenočitev, kar je za približno deset odstotkov več kot lani ta čas.

Zaradi dokaj slabega vremena je bilo doslej nekaj manj gostov le v kampih. Posebno poglavje pa so zasebne turistične sobe. Tudi te so letos slabše zasedene kot lani. Posebno na Bledu. Vzrok za to so višje cene jedil po naročilu. Tako se večkrat zgodi, da je letovanje v hotelu cenejše kot v zasebni turistični sobi. Ponekod pa so vzrok za slabo zasedenost tudi zasebne turistične sobe z nižjo kategorijo.

Lahko bi rekli, da trenutno boljših rezultatov glede zasedenosti niti ne moremo pričakovati in dosegati. Kot rečeno, so hoteli polni in bi zato morali misliti na nove hotelske objekte. Pri teh investicijah pa trenutno Gorenjska slabo napreduje, če k temu dodamo še to, da so vedno prej zasedeni hoteli

boljših kategorij, potem najbrž pomeni, da trenutno predvsem manjka boljših hotelov. Razen tega je tudi res, da ima že sedaj približno polovica vseh gorenjskih hotelov le C ali D kategorijo.

Ob večjih vlaganjih v hotelsko gradnjo pa seveda ne bi smeli pozabiti tudi na zasebne turistične sobe. Če se je letos pokazalo, da je zaradi cen interes med turisti zanje manjši, to ne bi smelo biti v prihodnje pravilo. Čimprej bi bilo treba le urediti načrte o samopostrežnih in drugih restavracijskih objektih (le teh namreč zdaj manjka) in prav gotovo bi tako hitro zadovoljili malo manj zahtevne goste s cenejšo prehrano. Prav tako ne gre zavreči zamisli, pobud in zavzemanj za gradnjo manjših turističnih

penzionov, ki bi lahko še kako dopolnjevali sedanjo turistično ponudbo.

Ko so pred nedavnim o letošnjih turističnih rezultatih razpravljali na sestanku gorenjskega strokovnega odbora za turizem in gostinstvo pri republiški gospodarski zbornici, so opozorili prav na to. Hkrati so omenili tudi precejšnjo neurejenost glede cenikov. V zvezi se namreč še vedno niso sporazumeli, v kakšni valuti naj bodo objavljeni ceniki za prihodnje turistično obdobje. Zato so na sestanku predlagali, naj v Sloveniji sami uredimo to zadevo, če ne bo moč najti sporazuma. Prav tako so sklenili, da bodo na Gorenjskem zbrali cene o prihodnji zimski sezoni in jih posredovali tujim agencijam. A. Zalar

Električni čolni konkurenca pletnam?

Z otvoritvijo objektov na blejskem otoku je spet oživel zamisel blejskih turističnih delavcev, da bi na otok poleg sedanjih pleten vozili turiste tudi čolni na električni pogon. O tem so na Bledu razmišljali že pred leti, vendar so se zaradi protestov, češ da bi s tem pokvarili podobo Blejskega jezera, takrat premislili.

Preureditev otoka je od blejskega zavoda za turizem terjala precejšnje denarje in

mesečno odplačilo dolga ni ravno majhno. Nekaj denarja bodo dobili z vstopnino v cerkvi in od najemnine gostinskih prostorov. Pri tem pa so računali tudi na del dohodka od prevozov s čolni. Vendar pa se trenutno blejski čolnarji menda nečejo pogovarjati o kakršnem koli deležu od svojega dohodka, ki bi ga prispevali v skupno korist. Zdaj je namreč zanimanje za otok še večje kot je bilo pred preureditvijo.

Ker ne kaže, da bi našli skupni jezik, na zavodu resno razmišljajo, da bi kupili večje čolne na električni pogon in tako tudi sami prevzeli turiste na otok. Trenutno o takšni zamisli tudi ni več večjih nasprotovanj. Menda so k takšnemu razporeženju pripomogli delno tudi blejski čolnarji, čez katere se turisti večkrat pritožujejo zaradi malomarnega odnosa in drugih nepravilnosti.

A. Z.

Zanimivejši Podvin

S preureditvijo hotela Grad Podvin je ta že prej zelo dobro obiskan hotelski objekt postal še bolj obiskan. Letos so namreč hotel obnovili in je tako prišel iz nekdanje C v B kategorijo. Sobe imajo sedaj novo opremo s sanitariji, v 25-metrskem bazenu pa je voda ogrevana. Stevilnim gostom tako zdaj malo slabše

vreme pri kopanju ne more več nagajati.

Stalni gostje pravijo, da je sedaj hotel Grad Podvin na višini hotelov A kategorije. Zato se tudi zaradi delno večjih penzionskih cen prav nič ne pritožujejo. Nasprotno. Letošnjo sezono je ta hotel zelo dobro zaseden, med gosti pa je kar dve tretjini stalnih.

Ne odpravljajmo posledic, temveč vzroke

Predlog, naj bi v osnovnih šolah odpravili ponavljanje razredov in s tem tudi osip, je vzbudil mnogo polemik, razprav in mnenj. Ponemod je bil pozdravljen z navdušenjem, nekateri so ga odklonili, slišati pa je bilo celo, češ poskusimo še to »reformo«, se bo že izkazalo, če je zamisel dobra ali ne. Kljub vsem argumentom za in proti pa se vsiljuje misel, da smo začeli odpravljati posledice namesto vzrokov osipa.

V Sloveniji ne konča osnovne šole kakšnih 35 odstotkov otrok. Osip je izrazito socialno obarvan. V nekaterih nerazvitih občinah tudi več kot polovica otrok ne konča uspešno osnovne šole, v kranjski občini pa le nekaj več kot 10 odstotkov. Tako nastaja armada mladih ljudi, ki so že pri petnajstih obstojni na položaj nekvalificiranih in priučenih delavcev in se le redko prebijejo na boljše družbene položaje.

Takšna socialna selekcija se nadaljuje tudi na srednjih in visokih šolah. V gimnazijah je le še kakih 15 odstotkov mladine, katere starši so delavci, na srednjih strokovnih šolah pa 21 odstotkov in na visokih šolah 14 odstotkov. Otroci iz mest in iz premožnejših družin lahko dosežejo izobrazbo že ob poprečni nadarjenosti. Tistim z dežele in manj imovitih staršev pa je pot v srednjo ali visoko šolo čisto zaprta, čeprav so nadpoprečno nadarjeni.

Nedvomno bi med vzroka osipa lahko šteli tudi ocenjevanje. Naj se sliši še tako smešno, dejstvo je, da na naših šolah še vedno ocenjujemo neznanje oziroma vprašujemo učenca po snovi, ki se je ni naučil. S tem spodbujamo le učenje za oceno, ne pa tudi zanimanje za predmet.

Čeprav je za osnovno šolo pripravljen nov učni načrt, šolniki že vnaprej opozarjajo, da je predvidel še vse preveč mehanskega učenja na pamet in premalo raziskovalnega dela, kjer bi učenec svobodno razvijal sposobnosti in bi si podatke, ki se jih mora naučiti iz knjig in čisto brez prave predstave, osvojil mimgrede.

Brez pomena tudi ni pedagoška usposobljenost učiteljev. Pri nas pa se še zmerom veliko in morda tudi preveč polaga na strokovno usposobljenost, premalo pa bodoči učitelji zvedo o neposrednem delu z otroki. Le tako si lahko razlagamo izredno različne učne uspehe posameznih razredov oziroma veliko nezadostnih ocen pri določenem predmetu oziroma učitelju.

»Biti strog učitelj je lahko, dober pedagog in razumevajoč vzgojitelj pa ne more biti vsak,« je dejal ravnatelj neke gorenjske osnovne šole, »toda ob tako velikem pomanjkanju učiteljev selekcija ni mogoča.«

L. Bogataj

Program razstav galerije NOB v Tržiču

Galerija v paviljonu NOB v Tržiču je velikega pomena za poživitev kulturne dejavnosti mesta. Letos je Delavska univerza v njej priredila že osem razstav, od katerih je bila najbolj obiskana zadnja razstava »Zgodovina kranjskega odreda«, katero si je ogledalo kar 1500 obiskovalcev.

Program razstavne dejavnosti za tekoče leto je zelo obširen in predvideva še okoli deset razstav. Prva razstava bo 18. avgusta, in sicer originalne ilustracije Hinka Smrekarja, Gvida Birolla in Saša Santela, ki bodo predstavljale Martina Krpana, Desetega brata ter Cvet in sad. V septembru bodo odprte kar tri razstave, in sicer

Suštarska nedelja, potem bo razstavljal slikar portretist dr. France Stare in akademski slikar Franci Novinc. V oktobru bo razstava intarzij Cirila Podbevška in razstava malih grafik akademskega slikarja Ivana Kosa. Za mesec november se predvidevata razstavi akademskih slikarjev Franca Godca in Maksima Sedeja, v decembru pa ravno tako dve razstavi akademskih slikarjev Franca Kokalja in Staneta Jagodiča.

Vodja galerije NOB Vilma Praprotnik pa je v dogovoru še z nekaterimi renomiranimi umetniki kot so Božidar Jakac, Stane Kregar, Stefan Planinc in drugi.

—jp

Preureditev podružnične šole v Podljubelju

V petek, 11. avgusta, je imel sejo gradbeni odbor za gradnjo šole v Bistrici. Poleg gradnje nove šole skrbi odbor tudi za urejanje ter popravila ostalih šol v tržiški občini. Na zadnji seji so se člani odbora odločili, da začnejo 1. septembra preurejati podružnično šolo heroja Grajzerja v Podljubelju. Dela bo izvajalo tržiško obrtno podjetje in bodo veljala 100.000 dinarjev. Podružnična osnovna šola je do sedaj imela dve učilnici, od katerih bodo eno učilnico preuredili v stanovanje. Iz starega stanovanja, ki je v pritličju, pa bodo uredili čajno kuhinjo. Tudi vhod bodo premenili, tako da bodo na mestu sedanjega hodnika dobili precej veliko garderobo, ki je do sedaj šola ni imela. V poslopju bodo namestili tudi centralno ogrevanje in opremili učilnico po šolskih normativih. Ena sama učilnica bo zadostovala, ker bo v njej delno kombinirani pouk prvega in drugega razreda, tretji in četrti razred pa bosta obiskovala pouk v novi šoli v Bistrici.

Glede na naglo širjenje naselja v Bistrici in Loki pri Kovorju je gradbeni odbor začel resno razmišljati, ali bo v novi šoli dovolj prostora za njen okoliš. Trenutno bi imeli dovolj učilnic, v naslednjih letih pa se lahko zgodi, da bi postala šola pretesna.

—jp

Obnovili bodo Altgutenberg

Nad Bistrico pri Tržiču so razvaline gradu Altgutenberg iz prve polovice 12. stoletja. Da bi preprečili razpadanje obzidja so se lotili zavarovanja. Sredstva, potrebna za začetna dela, so že zagotovljena.

Nadaljni program obnove zajema razen zavarovanja zidov gradu tudi odpiranje tlorisa zasnove grajskega poslopja in pozneje zgraditev restavracije z razgledom na bistriško polje in tržiško kotlino.

—jp

Romunski folklorni ansambel na Jesenicah

V četrtek, 17. avgusta, bo ob 20. uri nastopil v športni dvorani pod Mežakljo romunski ansambel Maramuresul, ki je gostoval že po več krajih in prejel zaradi svoje

kvalitete tudi več nagrad in priznanj. Ansambel spremlja ljudski instrumentalni ansambel, koncert pa organizira na Jesenicah prireditvena poslovalnica Festival Ljubljana.

D. S.

Mladi pevci iz Podnarta

Ko je pred dobrim letom mešani pevski zbor DPD Svoboda Podnart zaradi osipa pevk razpadel, so le redki mislili, da bo zborovski petje v tem kraju spet zaživele. Petnajst najprižadevnejših ljubiteljev zborovskega petja, vsi sami mladi fantje, pa je sklenilo nadaljevati začeto delo. Tako je nastal moški zbor, ki je uspešno prestopil prve težave in se že uveljavil s številnimi nastopi na proslavah in drugih prireditvah. Zanimivo je, da je zdaj prav ta zbor že zelo iskan tudi na različnih turističnih prireditvah. J.R.

Oddelki za odrasle

Delavska univerza v Radovljici bo tudi v izobraževalni sezoni 1972 in 1973 organizirala različne oddelke izobraževanja za odrasle. Interesenti bodo imeli precejšnje možnosti dokončanja osnovne šole (5., 6., 7. in 8. razred), triletna komercialna šola, dvoletna delovodska šola za elektro in strojno stroko in različni jezikovni tečaji. JR

Komisija za medobčinsko sodelovanje občine Kranj vabi zainteresirane, da se prijavijo za

strokovno izpopolnjevanje v Angliji

V okviru sodelovanja občine Kranj z angleškim mestom Oldham (pri Manchesteru) imamo možnost, da se za leto 1973 in ev. tudi za kasneje lahko vzajemno dogovorimo za različno strokovno izpopolnjevanje enega ali več dijakov, študentov in že zaposlenih strokovnjakov in visokošolskih in drugih ustanovah prijateljskega mesta oziroma v bližnjih središčih predvsem v Manchesteru, pri nas pa seveda v Ljubljani. Interesente iz naše občine, ki se zanimajo za omenjeno strokovno izpopolnjevanje v Angliji, prosimo, da nam do 1. septembra 1972 sporočijo:

OSEBNE PODATKE

(ime, prebivališče, starost, stopnjo izobrazbe in strokovno usposobljenost, delovno mesto in organizacijo, kjer so zaposleni oz. šolo, kjer se izobražujejo, znanje jezikov)

KAKSNO STROKOVNO IZPOPOLNJEVANJE ZELJO

(izpopolnitev v angleščini, strokovnem področju; na kakšni oz. kateri ustanovi bi se radi izpopolnjevali in za kakšen čas, kakšen naj bi bil način strokovnega izpopolnjevanja)

KAKSNE SO MATERIALNE MOŽNOSTI ZA ZAGOTOVITEV IZPOPOLNJEVANJA

(koliko od vseh predvidenih stroškov lahko krije interesent sam oz. ustanova, kjer je zaposlen ali kjer se šola; za katere stroške ali izdatke želi, da jih krijeta sodelujoči občini).

Komisija bo do 1. septembra dobljene predloge upoštevala pri dogovarjanju s predstavniki Oldhama in nato obvestila tiste interesente, katerim po sklenjenem dogovoru izpopolnjevanje lahko posreduje.

Predloge pošljite komisiji za medobčinsko sodelovanje občine Kranj, Trg revolucije 1.

Komisija za medobčinsko sodelovanje občine Kranj

PULJ 1972 — XIX. FESTIVAL JUGOSLOVANSKEGA FILMA

Tokrat najpomembnejša žirija

»Saj filma ni težko narediti. Važno je le, da imaš dobre sodelovce. Denimo, da je direktor fotografije resnični mojster svojega posla, da vam je nekdo napisal dober scenarij, da imate izkušeno in še povrh tega nekoliko inventivno montažerko, da film v laboratoriju dobro obdelajo, da imate denar in plačate dobre igralce, ki se ne ukvarjajo z osnovnimi problemi igre; no, če imate vse to, potem bo film takšen, da mu ne bo moč oporekati bistvenih in osnovnih napak. Naredili boste povsem solidno delo, četudi kot režiser o filmu veste bore malo, ali pa skoraj nič. Namesto vas so mislili vsi ostali. Režiserski podpis pa je vaš in ne nazadnje pripada tudi avtorstvo filma vam.

Tisto, kar ste naredili, sicer je film. A med solidnim profesionalnim delom in filmom, o katerem bi bilo mogoče spregovoriti z merili, ki veljajo za umetnost, je velikokrat most, ki ga ni lahko postaviti. Le redkokdaj se kaj takega zgodi.«

Tako nekako razlaga režiser Bora Drašković, ko zapušča letošnji Pulj in ko avtomobil žre stotine kilometrov navzdol skozi useke jadranske magistrale proti Dubrovniku. »Ta Pulj je bogu za hrbtom, pravi konec sveta«, še dodaja. In skoraj strinja se. Kajti v resnici se v tem mestu redkokdaj dogaja kaj izjemno zanimivega. Festival jugoslovanskega filma naj bi monotonijo razbijal. A le kako naj jo razbija, če pa je jugoslovanski film sam zdrsél v svojo lastno monotonijo, ki pa je ni zakrivil čisto sam. Spomnimo se le, kaj se je zgodilo Dušanu Makavejevu na lanskem festivalu in kaj lahko bomo razumeli da preopumna tveganja v našem filmu niso preveč zaželeni. In ker je tako, imajo dan današnji v našem filmu največ možnosti za delo tisti, ki snemajo filme z zanesljivimi sodelavci. Rezultat je zanesljiv, toda tistega mostu, o katerem je razlagal Bora, naši filmi letošnje leto niso prestopali. Le redkim, zelo redkim filmom je to uspelo.

O ŽIRIJI, O FILMU ...

Letos se je spremljevalcu puljskega festivala kaj lahko zazdelo, da je film sam pravzaprav nepomembna zadeva. Mnogo važnejša je bila to pot žirija. Karkoli že se je govorilo na konferencah za tisk, v prijateljskih krogih, na plažah okrog Pulja, vselej se je najprej beseda ustavila pri žiriji, ki svojega dela ni opravila tako kot bi ga morala. Vuk Babič, režiser filma Breme, se je na delo žirije med vsemi še najbolj upravičeno jezil. Kako bi se tudi ne. Njegovo kritično pričevanje o problemu izseljevanja naših ljudi na delo v tujino, o emigraciji mladih iz vasi v mesto, o slepih ulicah ljudi, ki se ne morejo odločiti med mestom in vasjo, o tragičnih razrešitvah takih dilem s samomori, je letošnja puljska žirija pustila kar v informativni sekciji. A ne le Babiča, tudi Bata Cengić je s svojim filmom Slike iz življenja udnarika ostal prikriti Areni in izločen iz tekmovanja za uradne nagrade, četudi je njegov film sodil med redka prizadeta, filmsko domišljenja dela letošnjega festivala. Prav nič bolje se ni

zgodilo Tomislavu Radiću. No, temu režiserju je žirija kasneje priznala svojo napako, jo popravila tako, da je dala nagrado za najboljšo žensko vlogo glavni igralki v njegovem filmu, Božidarki Frajt, četudi je bil film v informativni sekciji. Kaj takega se vse do letošnjega Pulja še ni zgodilo. Le enemu filmu žirija ni mogla narediti krivice. Skandal bi bil nemara še veliko večji, če bi Maestro in Margarita Saše Petroviča ostal v informativni sekciji. No, temu filmu je kasneje pripadla tudi Zlata Arena in nemara je je film tudi zaslužen dobiti.

Omenil sem štiri filme in trije so ostali v diskvalifikacijski skupini festivala, ki se imenuje »informativna sekcija«. Še sreča, da puljski festival ima informativno sekcijo! Tako smo lahko vsaj dognali, kako številne, kako grobe so bile letošnje napake žirije.

Kasneje, ko so bile razdeljene nagrade, je žirija, pri kateri so se začele in končale vse letošnje polemike, nastopila pred novinarji in skušala odgovarjati na vprašanja po svojih močeh. Če zapišem, da so bile te moči slabe, nisem žirije užalil, kajti izkazalo se je, da so člani letošnje »ocenjevalne komisije«, razsodniki našega filma, pravzaprav odločali o usodah filmov, in od odločitev žirije je usoda posameznega filma še kako odvisna po nekem čudnem, nedoločnem, nejasnem, meglenem notranjem navdihu. Kot kakšni umetniki ali nekaj takega so se zde, ki ko so odgovarjali na vprašanja Bate Cengića, ki je javno, pred vsemi odkrito zastavil vprašanje bosanskemu predstavniku v žiriji, ki je ves čas na zaprtih sejah žirije trdil, da so Slike iz življenja udnarika politično nesprejemljiv film. In svoje vprašanje je Bata Cengić najmanj petkrat ponovil in najmanj petkrat je dr. Arif Tanović uporno molčal in ni hotel dati odgovora, češ, da bo na vprašanje odgovoril v kakšnem časopisu — pismeno.

Tri, štiri leta so minila in naš film je postal ohlapen, mlačen, kot kakšna ožeta cunja, iz katere ne more več kapniti niti kapljica vode.

Kaj se je zgodilo in kaj se dogaja? ... Film je med vsemi umetnostmi tista umetnost, ki potroši največ denarja. Pri nas ni ljudi, ki bi lahko sami snemali filme. Denar za snemanja, denar za produktivno kinematografijo torej, se sicer nabira po različnih kanalih, a vendarle je ta denar vselej dala družba. In ker je tako, si družba tudi želi nadzora nad filmom. Do sem je vse lepo in prav. Toda ljudje, ki so letos predstavljali družbeni nadzor nad filmom v puljski žiriji, in ti so bili v večini, so kratkoma lo porezali peruti skoraj slehernemu kritičnemu pričevanju o naši družbi. Filme, ki so pravzaprav nadaljevali tradicijo jugoslovanskega filma v preteklih letih, ki so nadaljevali tam, kjer smo zastali lani in predlanskim so pahnili vstran. To bi nazadnje ne bilo tako hudo, če bi takšna diskvalifikacija ne pomenila hude anemičnosti našega filma v prihodnjih letih. Ta anemija se je letos že dodobra pokazala. »Priznanje« filmski produkti v uradni konkurenci in v Areni so nas dolgočasili in sladko uspavali večer za večerom. In tudi gladiatorskih žvižgov je bilo veliko in preveč med gledalci.

SLOVENCIS MO PRERACUNLJIVI

Sleherna umetnost je v svojem času odsev družbenih pretokov, v katerih se rojeva. Tudi s filmom ni nič drugače. Ne z jugoslovanskim in ne s slovenskim. Za jugoslovanski film velja, da bi, kdaj pa kdaj, rad še prizadeto in kritično pripovedoval kakšno zgodbo iz našega današnjega življenja, da bi kazal kakšne zvočne slike iz polpretekla dobe nove Jugoslavije, pa mu to ne uspeva več najbolj in v takšni meri, kot je to nekoč uspevalo Pavloviću, Petroviću, Makavejevu, Rakonj-

cu itd. Če pa mu že uspe, mu pa puljska žirija zapre vrata med »izbrance«!

S slovenskim filmom pa je še nekoliko drugače. Niti enega filma ni bilo v letošnjem Pulju iz ostalih republik, ki bi bil posnet v črno-beli tehniki. Slovenci pa smo vso lanske leto in letošnjo filmsko produkcijo posneli v črno-belih gibljivih zvočnih slikah.

Slovenci smo preračunljivi! Vendar kako? Tako kot zmeraj! Z enim očesom delamo na moč preračunljivo, z drugim pa mečemo denar skozi okno. Kot kakšni majhni poradni otročaji za sosedovo hišo! Najprej se na eno oko odločimo, ker smo gospodaren narod, da ne bomo snemali v barvah, ker je to za nas predrago. Odločimo se torej za štednjo. Potlej pa na drugo oko pozabimo pogledati, če v svetu in tudi pri nas sploh še kdo kupuje črno-bele filme in če jih sploh še kdo snema. In ker ne pogledamo čez sosedov plot in ne vidimo, da črno-belih filmov nihče več ne gleda, seveda ne vemo, da se takšni filmi izredno slabo prodajajo.

V Pulju smo Slovenci letos imeli dva filma, ki sta predstavljala našo lanske letošnje produkcijo. Rajka Ranfla je žirija pustila v informativni sekciji, Boštjanu Hladniku pa je za režijo filma Ko pride Lev podelila celo Bronasto Areni.

O Mrtvi Ladji Rajka Ranfla je bilo v slovenskem dnevnem in tedenskem tisku napisanega že veliko in tudi bralci so jo že lahko videli na TV. O Boštjanu Hladniku in njegovem filmu pa le na kratko!

V zgodovini italijanskega filma je bilo obdobje, ki se je imenovalo »obdobje belih telefonov«. V filmih iz tega obdobja so nastopali bogati saloni, v katerih so bili vse-

lej telefoni, mladoletne gosposodične iz bogatih družin, ki so bile nesrečno zaljubljene, bogataši, ki so živeli razsipniško, nerazumljeni bohemci itd. V filmu Ko pride Lev pa nastopa mladoletna gosposodična iz bogate obrtniške družine. (Gospodično igra Marina Urbanc, bogatega obrtnika pa Miha Baloh.) Poleg njiju pa je tu še arhitek — Lev, ki brunda kot lev in, ki ga lev na koncu filma tudi požre.

Slovenci smo preračunljivi, sem zapisal. Boštjan Hladnik tudi! Posnel je tako imenovani »komercialni« film. Samo to in samo z namenom, da bi film vrnil vloženi denar. A že Marcel Martin, ki je tudi prišel v letošnji Pulj, je zapisal, da je film industrija, da pa je poleg tega še »nekaj več!« Tisto »več« pomeni nemara umetnost. Do nje pa je potrebno zgraditi most, o katerem je govoril Bora Drašković. Takšen most je uspelo zgraditi Saši Petroviću in njegovemu filmu Maestro in Margarita. In skoraj gotovo je tudi, da je Saša Petrović posnel obenem komercialni film.

Kaj in kako je zdaj to? Zamotano je vse skupaj tako, da ni poti le na eni in ne le na drugi strani. Film je pravzaprav en sam. Ni Zavorov, ni posameznih vrst, kot denimo pri solatah! Banalna primera s solato nam lahko pove še nekaj: solata je lahko užitna ali pa tudi ne. A da je vse skupaj še bolj zamotano; jaz denimo, solate s sladkorjem ne bi jedel. Italijani pa jo z veliko slastjo jedo.

Igor Torkar, letošnji edini predstavnik Slovencev na letošnjem Puljskem festivalu v žiriji, mi je na vprašanje, zakaj ne sedi skupaj z žirijo ob razglasitvi nagrad pred novinarji, odgovoril: »Jaz se na ta kavarniški nivo ne bom spuščal!« Že res, da je bilo veliko kavarniškega nivoja letos v Pulju. Vprašanje je le, ali v taboru ustvarjalcev ali v taboru, ki se je imenoval »uradna žirija«?

B. Sprajc

Marko Simčič (Lev) — igralec SLG iz Celja in Marina Urbanc (Marjetica) — šestnajstletna dijakinja kranjske gimnazije v filmu Ko pride lev, Mlada Marina je dobila za vlogo v Hladniku filmu diplomu.

Dvignjeni palec vendarle še ni iz mode

Novinarski avtostop od Škofje Loke do Zalega loga in do Trebije

Ni jih malo, ki trdijo, da so časi avtostoparjev minili. Po vrsti neprijetnih peripetij, o katerih smo brali v časopisju, in po nizu opozoril voznikom ter mladim »zastonjkarjem« bi človek menil, da bo dvignjen palec zmeraj redkejši pojav in da mu šoferji ne bodo več nasledili. A prišlo je poletje, sezona modernih nomadov. Bankine naših magistral so spet polne mladine, ki vztrajno maha mimo bržečim limuzinam. Vse potuje, vse se nekam seli — tudi fantje in dekleta s praznimi žepi. Kolikšna je možnost, da pridejo na cilj? To sta skušala ugotoviti novinarja Glasa. Da bi dobila bolj realno podobo učinkovitosti avtostop taktike, ju nismo poslali v Postojno ali na Vrhniko, v Lesce ali v Domžale, ob prometne arterije, ki slovijo kot najbolj hvaležne postojanke sodobnih »trubadurjev«, temveč ob »poprečno« obremenjeni cesti v Selško in Poljansko dolino, znani kot »poprečno« turistično oblegana predela s »poprečno« velikim voznim parkom. Bomo videli, kje živijo bolj prijazni ljudje, na Selškem ali na Poljanskem, smo si rekli ter za cilj določili Zali log oziroma Trebijo, ki sta iz Škofje Loke oddaljeni 22 in 21 kilometrov, torej približno enako...

V Selško dolino polžjo hitrostjo...

Priznam, da nimam veliko izkušenj z avtostopom. Pač nisem preveč navdušen zanj. Ampak pred dnevi, ko je šlo za našo akcijo, sem se vendarle moral preleviti v kar najbolj resnega avtostoparja. Kako? Kam?

V Selški dolini poskusi, so mi dejali. Pravijo, da tam »zastonjkarje« ne gledajo najbolj prijazno.

Bilo je oblačno petkovo popoldne. Nad Lubnikom so se zbirali temni oblaki, ki so napovedovali dež. Na ovinku ob škofjeloški Nami, kjer cesta zavije v Selško dolino, nisem imel konkurence. Bil sem edini, ki bi se to popoldne rad brezplačno popeljal proti Železnikom. Vsi ostali so se dobrih petnajst minut prej raje odločili za avtobus.

Imel sem prav zares malo upanja v uspeh. Če bi nosil izživalno mini krilce, bi se bil gotovo počutil čisto drugače.

Natančno ob pol petih sem prvič dvignil palec. Prvi avto — nič, drugi — nič, tretji — nič... Minuta, dve, tri! Nekateri vozniki so skomignili z rameni, drugi kazali, da bodo že čez nekaj trenutkov zavili levo ali desno. Po dobrih štirih minutah čakanja je le nekaj deset metrov dalje zajel avtobus temeljito zagostil cesto. Kolona »besnih« avtomobilistov se je v trenutku podaljšala skoraj do mene. No, prav v tistem hipu pa so zavile tudi gume fička s kranjsko registrsko tablico. Moježa je skoraj podzvestno dvignjenega prsta se je usmislil mlad, črnolas fant. Torej gremo... Prevoz do Česaljice sem imel zagotovljen.

Če krenem na daljšo pot, prav rad vzamem v avto »sopotnika«. Mi je povedal šofer, da »turi« je seveda drugače. Ampak zdi se mi, da šoferji

v Selški dolini niso preveč naklonjeni »štoparjem«.

Po dobrih petnajstih minutah vožnje sem se izkrcal pred tovarno Alples na Češnjici. Prav takrat so padle prve kaplje dežja. Vseeno je bilo treba začeti znova. Postavil sem se v zavetje krčme Pri Zelenkoti in čakal. Z vso spoštljivostjo sem opazoval kažipot na oni strani ceste, ki je oznanjal, da je do Zalega loga še natanko devet kilometrov. Prav tisti hip so se predme postavila tri rosnolada dekleta. Pa ne, da bi mi delale konkurenco! Ne le hudo zabavno se jim je zdelo, ko so opazovale moje brezupno početje.

»Mi boste pomagale, punce?« sem vprašal kar tjavdan.

»Ja, kaj še,« je odrezavo odgovorila ena izmed njih. »Tu po Selški dolini že ne. Nočejo ustavljati!«

Punce so odšle, dež je ponehal in ni mi kazalo drugega koga da vzamem pot pod noge in še naprej poskušam srečo. Med hojo sem vztrajno dvigal palec, vmes počival in — po pravici povedano — na tihiem preklinjal. Vozniki, ki so že večkrat peljali mimo, so se pritajeno smehljali in si mislili svoje. Toda pravi štopar nikdar ne odneha! In tudi jaz nisem, čeprav sem pripesalil že skoraj do Železnikov. Kazalci na uri pa so se prav takrat pomikali proti pol šesti zvečer.

Na parkirnem prostoru v Železnikih, štiri kilometre pred ciljem, sem se ustavil. V meni je dozorel sklep: ne grem več peš in pika! Obstal sem kot zacementiran ter »žugal« vsem in vsakomur. Kombiji, tovornjaki, osebni avtomobili, prazni in polprazni, so vozili gor in dol. V njih sem včasih uzrl kak zaljubljen parček, ki me je še posebej ujezilo. Šele po nekaj več kot tridesetminutnem čakanju se je poklapenega Odissea usmislil voznik kombija, domačin iz Železnikov. »Eh,

saj vem, da ne bo nihče ustavil,« je dejal prijazni šofer in pognal proti Zalemu logu.

Moja 22 kilometrov dolga pot se je končala natanko 106 minut po startu. Potoval sem torej s »polžjo« hitrostjo 207,5 metra na minuto, kar znese 12,5 kilometra na uro. Če imate veliko prostega časa, pojdite z avtostopom v Selško dolino!

»Ja, ja, s hudiča so,« sem vneto kimal, zahvaljujoč se naključju, ki ju je prignalo mimo.

Natančno štirinajst brnečih škatelj najrazličnejših znamk je zdrvelo poleg mene, preden so v Logu znova zacvilile zavore. Šoferja fiata 125 sem navidez poznal. Nekoč smo skupaj popivali — ampak to je čisto druga zgodba, ki vas

...v Poljansko pa kot s kolesom

Preplašen nad prigodami kolega Janeza, sem se prejšnji petek postavil k robu Poljanske ceste. Pol štirih popoldne je bila ura in niti najmanj se nisem čudil, da so lastniki bleščeče pločevine zijali vame kot bi simboliziral kanto za smeti. Skoraj bi ne verjel svojim očem, ko je po desetih minutah mencejanja sivi major vendarle reagiral na dvignjeno roko ter zavil ob pločnik.

»Kar noter!« sta ukazala zakonca srednjih let ter jela prekladati kramo, ki je zapolnjevala zadnja sedeža avtomobila. »Do Loga ste lahko najin sopotnik. Potem zavijeva proti Gabrški gori.«

V nadaljevanju pogovora sem zvedel, da sta ljubljancana in da si v Poljanski dolini gradita vikend hišico. Nemogoči škofjeloški urbani sta jima menda delajo obupne težave.

nič ne briga. Do Poljan sva izmenično preklinjala vreme, ki mu je grozilo pokvariti bližnji dopust.

»Vsega so krive 'fabrke',« je modroval apostol čistejšega okolja.

»Ja, ja, 'fabrke',« sem zašepetnil, in že sva bila pred gostilno Videm, kjer je dobrotnik zavil proti Javorjem.

Ena, dva, tri, štiri, pet minut... Nič. Iz oštarije so prikolovratili štirje ravno prav okojeni možaki in debelo zijali v norca, ki se je zunaj šel avtostop. Začutil sem strahotno žejo. Samo na malo pivo skočim, sem začel prepričevati samega sebe. In, skočil bi, zagotovo bi skočil — če ne bi bilo razmajanega fička. Potniki, dve gospodični in poba, ponosni imetniki hajoče ropotulje, so mi vabeče pomahali.

»Sem videla, da štopaš — in ker Francelj ni baraba, je rade volje ustavil,« zažgoli temnolasa lepotička. Spominke celice z dna lobanje so

mi dale vediti, da sva se z bitjem tu zraven nekoč v svetli preteklosti že srečala in da sem v navału sentimentalnosti polhvalil njene dolge noge. Vsaj ena neumnost, ki se je izkazala za koristno!

Komaj trikrat sem pomežiknil prijazni dami levo od mene in enkrat tisti na sprednjem sedehu, ko smo pritelovadili v Hotavlje. Opo-gumljen spričo dokaj ugodnega razvoja dogodkov (Trebija ni bila več daleč), sem stopil ter trojico v sklumpi zastavi nagradil z očarljivim smehljajem. Slabe pol ure kasneje, ko je kazalo, da bom zadnje tri kilometre moral prepešati, bi jim gotovo podrobil s kakšno sočno psovko. Tako pa sem svojo nejevoljo usmeril proti vročemu soncu in proti mački,

ki je vrh bližnje strehe pretegovala kremeljaste tačke. Ampak niti soncu niti mački kletvice niso mogle do živega. In tudi dvema babnicama v rdečem alfa romeu ne, dvema Italijankama, ki sta dvajset metrov pred mano pretaknili v drugo, me pregledali od nog do glave in dvajset metrov naprej spet prestavili v tretjo. Dol z inozemkami!

Na Trebijo sem prispel v zaprašenem kombiju. »Ustavil sem vam, ker nimate dolgih las,« je besedičilec plešasti možakar za volanom. »Pri dolgolascih nikoli ne veš kaj te čaka.«

»Ja, ja, nikoli ne veš,« sem ponovil in se potolažen izkrcal. Natančno 61 minut je trajal križev pot, torej pičle trideset ure manj kot pri Janezu. Še sreča, da so mi zaupali Poljansko dolino. V Selški bi najbrž izgubil živce.

Besedilo: J. Govekar
I. Guzelj

Foto: F. Perdan

Semenj bil je živ

Odlično pripravljena prireditev »Semanj dan« na Hotavljah — Pod lipo prijateljstva so Hotaveljci obudili nekatere običaje izpred sto ali več let

»V imenu krajevnne skupnosti Hotavlje vas najlepše pozdravljam pod vaško lipo prijateljstva. Danes, na semanji dan, hočemo obuditi nekatere davne običaje. Naši očaki so vse večje težave reševali pod lipo, obenem pa so pod tem drevesom, simbolom slovanstva, prirejali zabave in ob tem pozabili na vsakdanje skrbi. Prav je, da tudi mi sledimo tem zgledom. In ta lipo je prav zares že lipo prijateljstva. Pod njenim okriljem smo v kratkih dveh letih sprejeli naše brate s Koroške, lani in letos udeležence Groharjeve slikarske kolonije, avstrijske fotografe, avstrijskega generalnega konzula v Ljubljani dr. Heinricha Riesenfelda... Veseli smo, da ste nas obiskali!« je dejal predsednik krajevnne skupnosti Hotavlje Andrej Mravlja.

In prav zares so se obiskovalci Hotavelj v nedeljo dobro počutili. Prav za vse je bilo poskrbljeno. Z lectovimi srci, slovansko medico in bobi so bili Hotaveljci pošteno založeni.

Ob prenovljenem kužnem znamenju — slike so delo akademskega slikarja Ive Šu-

bica — so se Hotaveljci in gostje v hudi sončni pripeki začeli zbirati že precej pred enajsto uro dopoldne. Kulturni program se je začel skoraj brez zamude. Prvo besedo so imeli Čadeževi fantje iz Žirov. Popularni muzikanti so za začetek zaigrali prav za to priložnost napisani skladbi vodje ansambla Viktorja Čadeža: polko »Na Blegošu« in valček »Zažarele so planine«. Vsi obiskovalci so bili na vso moč navdušeni ob izvirnosti »Čadežev«, oblečenih v narodne noše. Zapel je tudi mešan pevski zbor iz Gorenje vasi, še posebno pa so navdušili pionirji s Hotavelj, ki so nastopili ob spremeljavi domačina Hieronima Šubica.

Seveda so imeli nekateri med tem časom druge skrbi. In kar prav je bilo tako. Lectovih src ter grabelj in vil je namreč zmanjkalo še pred koncem programa.

Hotaveljci pravijo, da se bodo prihodnje leto s srčki in kmetijskim orodjem še bolj založili. Na semanji dan kanijo povabiti celo Ribničane.

J. Govekar

Lectova srca, bobi in slovanska medica so »specialitete« hotaveljskega semanjega dne. Foto: J. Govekar

Jezerske ovce spet doma

Nedeljskega Ovčarskega bala na Jezerskem se je udeležilo preko 3000 ljudi od blizu in daleč

Turistično društvo Jezersko je v nedeljo že trinajstič zapored organiziralo pri Planšarskem jezeru zanimivo in za domače ter tuje turiste in ljubitelje Jezerskega vabljivo prireditev OVCII BALI. Prireditev priključuje vsako leto v spomin prihod ovac in pastirjev s planine. Tega danes na Jezerskem ni več. Včasih so imele jezerske domačije preko 1000 ovac, zanih in iskanih zaradi dragocene volne. Ze malo večji kmet jih je imel 100 in več ter posebnega pastirja. Danes se je ta številka zelo zmanjšala. Jezerjani ovce še imajo. Vsako leto jih ženejo v planino. Vendar jih hodijo le občasno obiskovat ter polagati sol...

Jezerjani, zvesti tradiciji, se prihoda ovac s planine spomnijo vsako leto z Ovčjim balom, združenim z rajanjem, ki traja pozno v noč.

Prekrasno in kar prevroče avgustovsko vreme je privabilo v nedeljo k Planšarskemu jezeru skoraj 3000 obiskovalcev od blizu in daleč. Zanesljivo, tako pravijo organizatorji, pa jih je bilo še več, saj so prišli nekateri na prireditev brez vstopnic. Jezerjani so bili na tako gnečo pripravljeni. Jedače in pijače je bilo dovolj. Razen tega pa sta Planšarsko jezero in njegova okolica tako privlačna, da priložnosti združiti prijetno s koristnim, in taka priložnost je bila v nedeljo na Jezerskem, ne gre zamuditi. Med množico, ki se je razgubila po okoliških jasalih in gozdovih, je bilo precej tujcev. Zanje so naše šege in navade še posebno zanimive in številni so dogodke na Ovčjem balu zapisali na filmski trak.

Ob 11. uri so prignali pastirji na prireditveni prostor ob jezeru čredo lepo rejenih ovac. Gospodar Bolta in gospodinja Meta sta prihod ovac in pastirjev s planine težko pričakovala. Posebno Bolta. Meta je imela obilico drugega dela. Tekala je sem in tja ter pripravljala vse potrebno za sprejem utrjenih pastirjev.

Gospodar Bolta je bil nad vse radoveden. Skrbelo ga je, ali so se vse ovce, ki so odšle spomladi na Prestarajšev, v Matkov kot, na Goli vrh in v Vadin (imena planin), cele in zdrave doma. Pastirje je spraševal, ali se je katera poškodovala ali postala žrtev požrešnega volka, medveda... Pastirji Jernač, Linkar in Kapist pa ne bi bili pastirji in že dolgo ne bi pasli Boltovih ovac, če se čreda ne bi cela in zdrava vrnila. Precej je pastirjem pomagal tudi lovec Urh, ki je med drugim streljal medveda, vendar je kasneje ugotovil, da je zadel gamsa. Bolta je seveda pohvalil tudi majerco Zefo, ki je na planini pridno gosposinjila in kuhala. No s planine je prišla tudi Boltova hčerka (dečka po jezersko) in njen ženin. Jeseni, najkasneje pa pozimi,

se nameravata poročiti in takrat bo pri Boltovih veselilo...

Majerji in majerce so se okrepčali. Gospodar in gospodinja Meta sta bila z njihovim delom na planini zadovoljna. Zefa in še nekaj majeric je začelo kuhati »masunjek« ajdove žgance, zelje ter cvrte prave »flancate«, majerji pa so se lotili striženja ovac. Tudi kolovrati so se zavrteli. Marija Jurše, Frida Slapar, Malka Miklavčič, Marija Kocjan, Helena Parte, Milka Bajželj in Slava Kovačević, vse domačinke, so pokazale, kako so včasih predle in pletle večer za večerom in kdaj tudi noč za nočjo...

Pozornost je pritegnil nastop folklornih skupin iz Preddvora in z Jezerskega. Prikazali sta nekaj gorenjskih in koroških narodnih plesov.

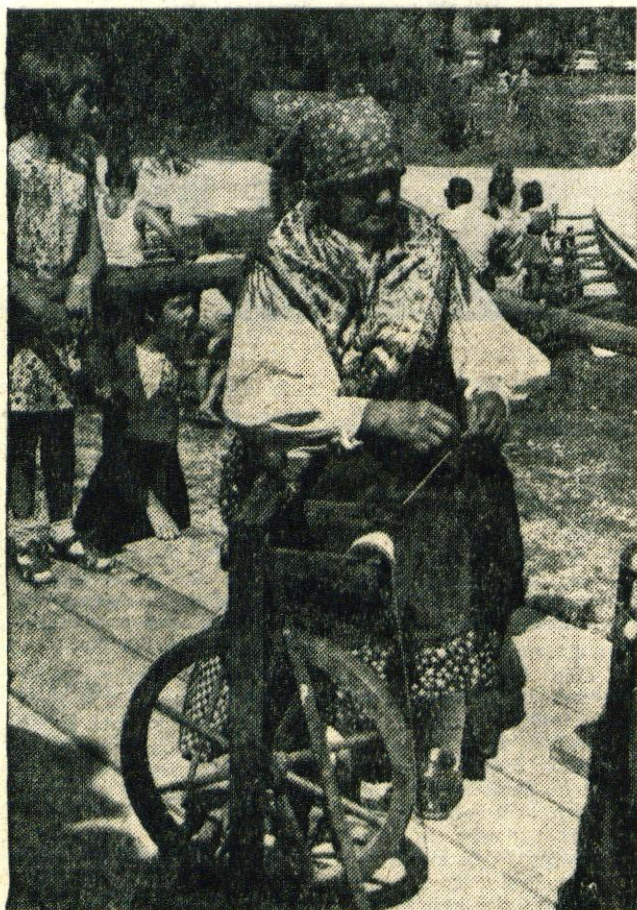
Ko je bila tudi ovca na razno pečena, se je začelo rajanje ob taktih Viških fantov, ki je trajalo do desetih večer. Gostje, razgreti od sonca, vinca in veselja, so se začeli razhajati. Jezerjani jim v slovo klicali: na svidenje prihodnje leto!

Besedilo in fotografije: J. Košnjek

Vrhunec sezone na tržiškem kopališču

V Trzinu so odprli kopališče že 13. junija in že v drugi polovici istega meseca je lepo vreme privabilo na kopališče tudi preko tisoč kopalcev na dan. Julija je bilo vreme precej muhasto. Zato pa je tem boljše sedaj, ko je kopališka sezona na tržiškem kopališču dosegla vrhunec. Kopališče sprejme vsak dan

prek tisoč kopalcev. Med njih mi je zelo malo domačinov. Veliko ljudi prihaja na kopališče iz Kranja, Bohinja in od drugod. Mnogi tuji turisti, ki prihajajo ali odhajajo, se velikokrat ustavijo in se osvežijo v bazenu. Med tujimi kopalci je največ Nemcev, Holandcev in Italijanov.

72-letna Jezerjanka Marija Jurše je na Ovčjem balu pokazala, tako so včasih predle jezerske žene in dekleta

Nešteto poklicev dveh spretnih rok

Pa vendarle mi še vedno ni povsem jasno, kako kljub sicer izredni vitalnosti in ži-

Pavel Krznarič

vahnosti, volji do dela in ustvarjanja, uspeva Pavlu Krznariču iz Mojstrane, da tako dobro usklajuje svoj sto in en poklic. Dober predmetni učitelj je, izkušen smučarski vaditelj in sodnik, vesten predsednik krajevne skupnosti, spreten oblikovalec svečnikov in lestencev, prijazen gostitelj v domači gostilni ter poleg vsega še zidar, pleskar, gospodar. Od jutra do poznega večera je v nenehnem gibanju, iskanju novih poti in zamisli, v razreševanju tujih in lastnih težav.

»Tak pač sem,« se nasmeje na vrtu gostilne Pri Cilki v Mojstrani. Njegove izdelke umetnega kovaštva in cizelerstva je videti povsod: na stopniščih, oknih, vratih pa seveda v sami gostilni.

»Precej sem se naučil iz knjig o umetnem kovaštvu, mnogo sem potoval in opazoval. Ideje, ki sem jih vrgel na papir, so kmalu postale stvarnost, povsem originalni

izdelki. Mislim, da je prav originalnost tisti čar, ki mi ne dopušča, da bi izdelke tudi prodajal.

Kadar sem sproščen in spočit, tedaj prihajajo sveže ideje, se izoblikujejo in ne mine dolgo, ko postanejo otipljiva stvarnost. Pri tem ni olajšanja, zamisli neustavljivo silijo k uresničitvi.

Še najbolj so mi pri srcu stenske knjižne omare, obešalne stene za obleke, pa stenska svetilka na dvojniku, svečniki in lestenci.

Prelepi ročni izdelki so v okras tudi savni, ki jo je kar sam postavil ob gostilni.

»Ko sem potoval, se mi je porodila ta zamisel in zdaj je skorajda že povsem uresničena. Z vso opremo vred me bo veljala okoli 7 milijonov 5 dinarjev, brez neštetihi ur dela mojih lastnih rok, seveda.

Savna bo zelo udobna, s tremi prostori: sprejemnico, kabino in prostorom, kjer bo obiskovalcem na voljo več predmetov za osebno nego: od kreme do brišča in sušilnika za lase. V vsakem prostoru je naprava za zračenje in za alarm. Uredil bom tudi bazen pred savno.

Zdaj obiskujejo savno le domačini in nekateri športniki, kmalu pa jo bom odprl za vse goste. Za enkratni obisk v savni bo treba plačati okoli 15 dinarjev. Mislim, da bo dovolj obiska, saj tudi naši ljudje vsebolj spoznavajo, kako zelo koristno je tako utrjevanje telesa, ki hkrati zdravi tudi išias, revmatizem ter druge bolezni.

D. S.

D. Sedej

Dirkači formule 1 v Zeltwegu

V sosednji Avstriji je bila v nedeljo, 13. avgusta, deveta dirka za svetovno prvenstvo avtomobilov formule 1. Vsi svetovno znani vozniki bolidov so prišli v Zeltweg, da bi se pomerili med seboj za Veliko nagrado Avstrije.

Dolga kolona pred mejnim prehodom na Ljubelju je dala slutiti, da je med Jugoslovani za dirko veliko zanimanje. Kako tudi ne, ko pa je od svetovno znanih prog nam najbližja prav ta v Zeltwegu. Ko smo po treh urah vožnje prišli iz Kranja v Zeltweg, smo se skoraj izgubili v morju osebnih avtomobilov, ki so povsem napolnili velika parkirišča. Okrog dirkališča, ki leži 80 km od Ce-

lovca, ob cesti proti Dunaju, je bila nepregledna množica ljudi. Mnogi med njimi so prišli že nekaj dni prej.

Na štartu se je zbralo 25 bolidov s prekaljenimi vozniki raznih narodnosti. Že v prvem krogu sta Stewart in Fittipaldi prevzela vodstvo in ker avto prvega ni bil povsem brezhiben, je Brazillec ušel zasledovalcem in na koncu prvi prišel na cilj pred Hulmom (Nova Zelandija). Emerson Fittipaldi, ki vozi lotusa, si je s to zmago že zagotovil naslov svetovnega prvaka. Oba voznika ferrarijev, Belgijec Ickx in Švicar Regazzoni, sta odstopila.

Od sonca razgreti gledalci so zadovoljni zapuščali prizorišče, saj so poleg dirke videli tudi drzne akrobacije angleških lovcev.

M. Gabrijeleč

Družina Ules v narodni noši

Za bralce verjetno ne bo nič nenavadnega, če objavimo skupino ljudi v narodnih nošah. Toda svojevrsten in edinstven slovenski rekord ima družina Karla in Cilke Ules, ki se z družino pojavljata v narodni noši na raznih proslavah širom po Sloveniji. Naj jih predstavim:

Družina je iz Mengeške Loke. Oče Karel je ključavničar v Litostroju, žena Cirila pa gospodinja. Posebnost je v tem, da je mati Cirila kljub obilnemu delu v gospodinjstvu uspeła

za sedemčlansko družino sama rešiti narodne noše. Poleg tega je samouk in celo nikdar ni videla drugje, kako se šiva to narodno oblačilo.

Marjan s harmoniko je star šele pet let, njegova sestra Helenca osem, Minika deset, Ciril dvanajst in Dragica trinajst let.

Na vprašanje, koliko stane narodna noša, mi ni vedela povedati. Nitj to, koliko časa jo šiva, ker vsak dan šiva le po nekaj ur.

J. V.

Medtem ko spravilo sena v ravninskih predelih ne povzroča več večjih težav in ne zahteva velikih naporov, v višjih predelih ni tako. Seno, posušeno na strmih senožetih, je treba spraviti v rjuhe in ga na hrbtni znositi do skednjev. Posnetek je s Pokljuke. Le kdo ve, koliko sena je ta možakar na svojih plečih že znosil na varno ... (jk) — Foto: A. Zalar

Veliko radovednežev malo kupcev

Na nedeljskem sejmu rabljenih avtomobilov v Ljubljani je bila minulo nedeljo gneča kot le malokdaj. Že po 9. uri dopoldne je bil prostor pod kostanji poln do zadnjega kotička, po 10. uri pa ni bilo mogoče dobiti prostora niti ob pločniku ob cesti.

To nedeljo se je »Pod lipco« prodajalo sadje, pijača in klobase, veliko manj pa razstavljeni avtomobili. Poudarba je v vsakem primeru močno presegla popraševanje, saj je izredno malo avtomobilov menjalo svojega lastnika. Največ so se zanimali kupci za večje avtomobile, medtem ko lastnikov fiatov 750 — in ti so bili v večini — niso imeli veliko priložnosti za kupčijo. Tudi tokrat ni manjkalo radovednežev, ki so le ogledovali, ocenjevali in primerjali.

Med avtomobili je bilo torej največ fiatov 750 vseh letnikov, z bolj ali manj ohranjeno karoserijo. Lastniki so jih ponujali po dokaj visokih cenah: letniki od 1966 naprej po ceni lastnika niso bili vredni manj kot milijon, za letnike od 1968 naprej pa je bilo treba odšteti milijon in pol ali več. Našteli smo tudi precej škod pa avtomobilov NSU in večjih, dražjih.

Tekmovanje PTT delavcev v hitri hoji

V nedeljo, 13. avgusta, je Podjetje za PTT promet Kranj organiziralo tekmovanje gorenjskih ptt delavcev v hitri hoji. Na 12 km dolgi progi, ki je potekala na črti Predoslje—Kokrica—Sr. Bela, je preizkusilo svoje moči in sposobnosti 9 pismoňoš. Vrstni red treh najboljših je bil naslednji:

1. Jovič Vukadin, Jesenice — 82 minut, 2. Metelko Valentin, Jesenice — 83 minut, 3. Štalc Vinko, Železniki — 85 minut

Ti trije tekmovalci bodo zastopali Podjetje za PTT promet Kranj na republiškem prvenstvu, ki bo 21. avgusta v okolici Ljubljane. Pet najboljših s tega prvenstva se bo nato udeležilo zveznega tekmovanja, ki ga bo organizirala Skupnost jugoslovanskih PTT in ki bo hkrati tudi izbirno tekmovanje za pravico nastopa na mednarodnem tekmovanju oktobra letos v Grčiji.

S temi tekmovanji ptt delavcev v hitri hoji poskuša Skupnost jugoslovanskih PTT po nekajletnem premoru oživiti tradicijo te zanimive športne panoge.

D. J.

Jeseniško kopališče spet odprli

Prejšnji teden je bilo jeseniško kopališče za nekaj dni zaprto, ker je počila dovodna cev za čisto vodo z desnega brega Save. Zaradi izredno lepega vremena so bili prizadeti številni kopalci in člani Plavalnega kluba Jesenice, odpadli pa sta tudi dve plavalni prireditvi.

Prejšnjo nedeljo pa so okvaro odpravili. Kopališče je spet odprto za kopalce, v jeseniškem kopališču na Muravi pa bodo organizirali tudi nekaj plavalnih prireditev. Tako bo 31. avgusta tekmovanje v skokih v vodo, 3. septembra plavalne tekme za pokal mesta Jesenic, medobratna tekmovanja Železarne Jesenice in s pričetkom šole tudi šolska plavalna tekmovanja.

D. S.

Pisali smo že o tragediji, ki se je odigrala 29. julija pod vrhom Triglava. Skupina mladih planincev se je spuščala z »jugoslovanske stirehe« proti Kredarici, ko se je sončno vreme nenadoma prelevilo v nevihto. Tedaj je strela ubila štiri ljubitelje gora. V nedeljo, 13. avgusta, pa je za posledicami strele umrl še Janez Zumer z Bleda, ki je bil med petimi ranjenci najhuje prizadet.

Na fotografiji, ki je bila posneta v dolini Krme dan po nesreči, so planinci, ki so bili usodnega dne na Triglavu, a so brez posledic ušli ognjenim zubljem. Verjetno nikoli ne bodo pozabili žalostnega dogodka.

Se enkrat se spomnimo članka o tej nesreči, ki ga je napisal Uroš Zupancič. V njem nas svari pred samozavestjo in precenjevanjem sposobnosti in opozarja predvsem na vremenske spremembe, ki so letos še zlasti pogoste. — M. G. — Foto: F. Debeljak

Pozdrav s treninga

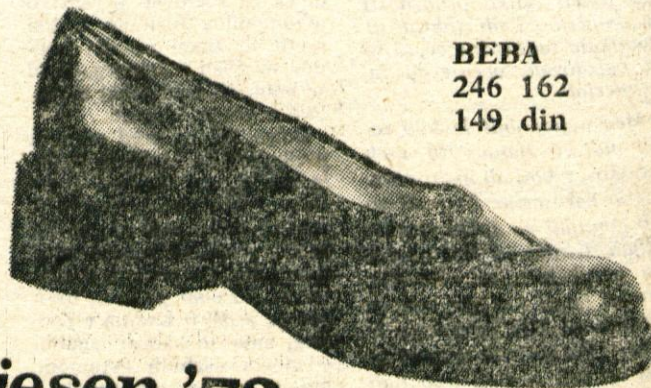
Z desetdnevnih priprav v Mozirju so se vrnili namiznoteniški igralci in igralke kranjskega Triglava. Kljub napornim treningom pa niso pozabili tudi na našo športno redakcijo, saj so nam poslali razglednico. Igralke Ljuba Novak, Tončka Novak, Nada Jakopin, Jana Krmelj, Zdenka Zakoč ter igralca Danilo Ramovš in Tone Novak ter trener Marušič so prave »bele vrane« gorenjskih športnikov pri pozdravih naši redakciji.

-dh

ljubljska banka

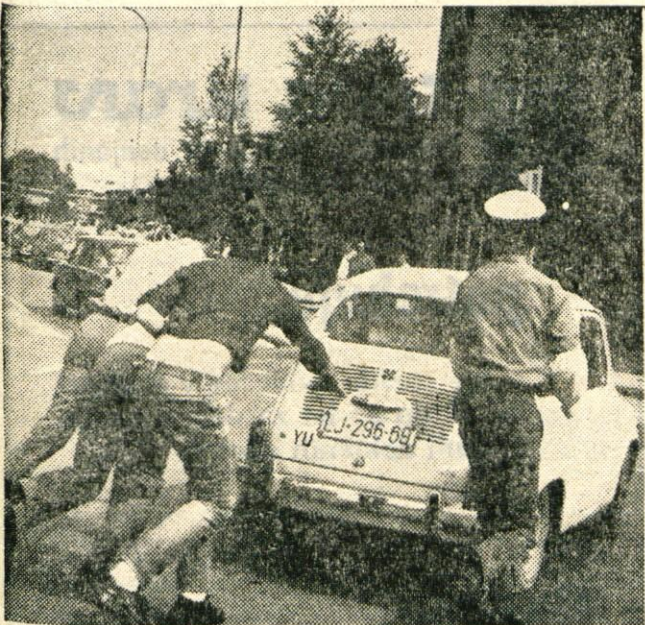
Komunalno podjetje VODOVOD KRANJ

obvešča vse uporabnike vode na območju Kranja in okolice, da je prepovedana uporaba vode za zalivanje vrtov in pranje avtomobilov. Prepoved velja do preklica.

BEBA
246 162
149 din

jesen '72

Kadar v križišču utihne motor, je treba avtomobil kar najhitreje odstraniti, da se promet ne ustavlja. V takih primerih pomagajo kar mimoidoči in tudi prometni miličniki. — Foto: F. Perdan

Lepši časi za Dom pod Planino

Lepi načrti hotela Dom pod Planino na Trebiji v Poljanski dolini — Poljansko dolino bodo vsaj tri leta obiskovali gostje zagrebskega Generalturista

»Žal doslej Poljanske doline nisem poznal. No, zdaj ko sem ta kratek čas na Trebiji pa moram reči, da sem dobil zelo dobre vtise. Pravzaprav se moram malo popraviti. Dober vtis name je napravila le čudovita pokrajina, ne pa sam hotel Dom pod Planino. Hotel, čeprav D kategorije, je po pravici povedano popolnoma »na psu«. Pa tudi sicer v dolini ni poštenega lokala,« mi je pred dnevi pripovedoval novi šef trebijskega hotela Mariborčan Karlo Vranc.

»Najprej moramo dobiti nekaj denarja za najnujnejšo ureditev hotelskih prostorov. Po predvidevanjih nam bi za začetek zadostovala investicija približno 600.000 din. Pokriti nameravamo teraso in na njej urediti zimski vrt. Seveda bo terasa tudi poleti privlačna, saj bo steno, obrnjeno proti cesti moč odstraniti. Hkrati bomo začeli tudi s preurejanjem sob, ker je posteljnina docela dotrajana. Pa zima? Tudi za smučarje bomo poskrbeli. Na bližnji vzpetini bo namreč že od prvega snega dalje postavljena prenosna vlečnica. Končno smo si zastavili tudi nalogo, da že v bližnji prihodnosti odpremo bar, saj mislim, da je ob tako prometni žili potreben.«

Kaj pa boste pripravili za zabavo gostov?

»Naj najprej spregovorim o zimski sezoni. Uporaba vlečnice in smučišč ob njej bo za naše goste brezplačna. Ob večerih pa bomo trikrat tedensko poskrbeli za plesno glasbo. Tudi poleti bodo gostje lahko zadovoljni. Ob bližnji Sori bo urejeno kopalnišče in prav kmalu morda tudi manjši camping. Vse skupine bomo vodili do znanih izletniških točk — Ernanovec, bolnišnica Franja, Višoko... Sploh naj bi bil v poletnih mesecih naš hotel namenjen predvsem za okrevanje. Menim, da z gosti ne ne bo težav. Za tri leta imamo namreč podpisano pogodbo z zagrebskim Generalturistom.«

In želje?

»Najprej želimo hotel spraviti na dober glas. O uspehih je trenutno še prerano govoriti. Vse kaže, da se bomo tudi z domačini dobro razumeli: to pa je eden pomembnih adutov pri našem delu. Z metanjem polen pod noge se ne pride daleč. In še nekaj. Čimprej bo treba rešiti vprašanje kadra. V naš hotel namreč želimo vpeljati pravo gorenjsko kuhinjo. Lahko tudi zagotovimo, da se bomo potrudili, da bo vsak gost dobro postrežen.«

Upajmo, da bo res tako.

J. Govekar

Trgovci igrajo že deseto leto

Na veselici v počastitev krajevnega praznika Kokrice je igral ansambel Trgovci. Vodja ga Vinko Janežič iz Zaloga pri Cerkljah. Vodji ansamblja sem zastavil nekaj vprašanj.

Od kod izhaja vaše ime?

»Ansambel je bil ustanovljen leta 1963. Takrat smo se imenovali Veseli trgovci. Na začetku, ko smo igrali v triu, smo bili vsi trgovski pomočniki. Letos pa smo zasedbo spremenili. Trgovec sem samo še jaz. Na začetku letošnjega leta smo spremenili tudi ime. Sedaj se imenujemo Trgovci. Harmoniko in orgle igra Francj Osterman, na klarinet in bobne Matija Koritnik, kitaro Renato Verličič, bas in kitaro pa Darko Ogrin. Sam igram trobento, razen tega pa tudi pojem in pišem skladbe. Naš prvi nastop je bil na Silvestrovo leta 1963 v Zalogu pri Cerkljah, kjer smo tudi registrirani.«

Na veselicah morate zaigrati veliko skladb. Za to pa je potrebno veliko vaj. Kdaj vadite?

»Letos smo dobili nove orgle, bobne in novo ozvočenje. Spremenili smo repertoar. Zato smo vadili štirikrat tedensko, sedaj pa vadiamo dvakrat na teden. Od 27. aprila dalje igramo vse

petke, sobote in nedelje. Igramo namreč v hotelu Bor v Preddvoru, v nedeljah pa na veselicah po Gorenjski.«

Trgovci so nastopili lani tudi na ptujskem festivalu narodnozabavne glasbe. Z njimi so peli Fantje iz Šenčurja. Vinka Janežiča smo zato vprašali, če so Trgovci sodelovanje s šenčurskimi pevci prekinili in če nameravajo tudi letos nastopiti v Ptuj.

»Sodelovanja s šenčurskimi fanti nismo prekinili. Pripravljeni smo sodelovati. V Ptuj pa letos ne gremo zaradi dveh vzrokov. Časa nam vedno primanjkuje, razen tega pa moramo za vsak nastop temeljito vaditi. Želim, da da oceno našega igranja občinstvo, ki nas posluša.«

In vaše želje?

»Želim, da bi še naprej igrali v tej zasedbi. V ansamblu so fantje, s katerimi je lahko delati. Tudi instrumentalno smo dobro zasedeni. Igramo domače skladbe, na plesih pa uporabljamo tudi orgle in bobne. Prihodnje leto bo 10. obletnica našega obstoja, zato želimo nastopati na čim več velikih prireditvah. V načrtu imamo tudi samostojne koncerte, na katerih bomo igrali svoje skladbe. Naša jubilejna prireditev pa naj bi bila v Zalogu.«

M. Zaplotnik

Ratitovec v cvetju

Te dni je Ratitovec ves posut s planinskim cvetjem. Z cvetela je črna murka, planike, rododendrom, zlata jabolka in druge rože. Lepoto cvetja občudujejo mnogi obiskovalci in ne le občudujejo. Večkrat ga tudi neusmiljeno trgajo.

Preteklo nedeljo je Ratitovec obiskalo prek 300 ljudi. Čeprav je na cvetje pazila gorska straža, je bilo še dosti takih, ki so ga trgali kljub opozorilu. V bodoče bo morala gorska straža in Planinsko društvo Železniki še poostri nadzorstvo, da bodo planinci še lahko občudovali razcvetele bregove Ratitovca.

J. S.

Popravek

V sobotni številki smo objavili vest, da bodo v nedeljo na Brégu pri Kranju imeli gasilsko vajo, na kateri bodo pokazali delovanje novega topa za gašenje, ki ga imajo gasilci industrijskega gasilskega društva v tovarni Sava. Izpustili pa smo datum prireditve. Gasilska prireditev bo v nedeljo, 20. avgusta.

Nogomet Državno prvenstvo amaterskih reprezentanc

Od 25. do 27. avgusta bo v Kranju polfinalni turnir za amatersko prvenstvo Jugoslavije, na katerem bodo sodelovale nogometne republiške reprezentance. Na turnirju bodo nastopile: Hrvatska, BiH, Vojvodina in Slovenija. Vsak dan bosta na sporedu dve tekmí.

P. N.

Spominska darila stalnim gostom

10. avgusta so v Kranjski gori člani Turističnega društva izročili šestim stalnim gostom spominska darila. Gostje, ki so prejeli darila, so večinoma iz drugih republik in prihajajo v Kranjsko goro na dopust že več let.

Člani Turističnega društva Kranjska gora so kot darilo namenili sliko Kranjske gore in knjigo slik gora Jaka Čopa.

D. B.

ZAVOD
ZA IZGRADNJO
IN VZDRŽEVANJE
SPORTNIH
OBJEKTOV
KRANJ

obvešča

da bo zimsko kopalnišče v Savskem logu zaprto od 18. avgusta dalje zaradi čiščenja in pleskanja.

UGANKARSKI

PRIDE, KADAR PRIDE

je že tu!

10 ljubljanska banka

TRIGLAV KONFEKCIJA KRANJ

**V avgustu razprodaja konfekcije
po znižanih cenah**

Šolski center

ZP ISKRA KRANJ

bo sprejel zaradi povečanih potreb po kadrih za šolsko leto 1972/73 naknadno v I. letnik poklicne kovinarske in elektro šole Kranj 59 učencev za naslednje tovarne v ZP Iskra Kranj:

**TOVARNO ELEKTROTEHNIČNIH IN
FINOMEHANIČNIH IZDELKOV V KRANJU:**

- 3 orodjarje
- 5 finomehanikov
- 8 strojnih ključavničarjev
- 6 rezkalcev
- elektromehanika
- 10 telekomunikacijskih mehanikov

**TOVARNO ELEKTRIČNIH MERILNIH INSTRUMENTOV
V OTOČAH:**

- 2 orodjarja
- finomehanika
- 2 rezkalca
- 3 elektromehanike

**TOVARNO ELEKTROMOTORJEV IN GOSPODINJSKIH
APARATOV V ŽELEZNIKI:**

- 2 orodjarja
- 5 strojnih ključavničarjev
- 2 strugarja
- 2 rezkalca
- 2 elektromehanika

**TOVARNO GOSPODINJSKIH APARATOV V ŠKOFJI LOKI
— RETEČE:**

- 2 orodjarja
- strojnega ključavničarja

Vsi učenci, ki bodo sprejeti v šolo, bodo prejeli med šolanjem na tej šoli stipendijo.

Kandidati naj predložijo osebno do vključno 29. avgusta 1972 naslednje listine: prijavo za vpis v I. letnik na obrazcu 1,20 (dobi se v knjigarni), kolkovano z državnim kolekom za 1 din (v prijavi morajo kandidati navesti poklic, ki se ga želijo izučiti, in tovarno, za katero se želijo šolati)

izpisek iz rojstne matične knjige
spričevalo o končani osemletki
zdravniško potrdilo o obratni ambulanti Iskra v Kranju.

Vpišejo se lahko kandidati do 18. leta starosti.

Prijave sprejema tajništvo Šolskega centra ZP Iskra Kranj v Kranju, Savska loka 2. Kandidati bodo morali opraviti psihoteste, ki bodo 30. avgusta s pričetkom ob 7. uri. Sprejemnih izpitov ne bo.

Učenci iz oddaljenejših krajev, ki želijo stanovati v internatu, naj zaprosijo za sprejem Dijaški dom v Kranju, Kldričeva 2.

Sava Kranj
industrija gumijevih, usnjenih
in kemičnih izdelkov

potrebuje

večje število delavcev v starosti
od 18 do 35 let za delo v proiz-
vodnih delovnih enotah

Nudimo.

organizirano uvajanje in usposablja-
nje, osebni dohodek v višini od 1800
do 2500 din, možnost napredovanja

Delo v treh izmenah.

Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati z odslu-
ženim vojaškim rokom.

Možnost zaposlitve takoj.

Kandidate vabimo, da se osebno zgledajo ali poš-
ljejo prijave kadrovske službi podjetja najkasneje
do 25. avgusta.

ljubljska banka

**INDUSTRIJA BOMBAŽNIH
IZDELKOV KRANJ**

sprejme

5 moških za delo v

SKROBILNICI
BARVARNI
APRETURI

Osebni dohodek nudimo v višini 2000 do 2200 din.
Delo je v treh izmenah.

Zaposlitev možna takoj ali po dogovoru.

Pismene ali usne prijave sprejema organizacijsko
kadrovska služba podjetja.

mali oglasi

PRODAM

Prodajam JARCKE. Okroglo 4112
pri Naklem
Prodajam ZELEZO premiera 4219
7 mm. Rozman Ivan, Trojarska 18, Kranj
Poceni prodajam SPALNICO. Ljubljanska 27, Kranj 4220
Prodajam moško KOLO. Prava, Planina 3, Kranj 4221
Prodajam KRAVO pred teletvijo. Rupa 21, Kranj
Prodajam stoječo OTAVO. Sp. Brnik 4 4223
Prodajam TRAKTOR ferguson 35 s kosilnico. Šenčur, Pipanova 40 4224
Prodajam nove AŽ PANJE. Sp. Brnik 36 4225
Prodajam mlado KRAVO. Bernik, Stara Loka 48, Skofja Loka 4226
Prodajam sobni FILADENDRON. Naslov v oglasnem oddelku.
Prodajam SUHE JESENOVE PLOHE. Naslov v oglasnem oddelku.
Prodajam tri PRASICE, težke od 50 do 60 kg. Lahovče 13, Cerklje 4241
Prodajam več SAMOKOLNIC in ELEKTROMOTOR 2 KW, 910 obratov na minuto. Vogljič 6, Šenčur 4242

MOTORNÁ VOZILA

Prodajam FIAT 750 — karamboliran. Terlikar Franc, Sr. Dobrava 2, Krpa 4144
Prodajam 1,5-tonski TOVORNI FIAT v dobrem stanju. Gostilna Mangart, Bled
GARAZO na Zlatem polju (XXXI. divizija) vzamem v najem. Naslov v oglasnem oddelku 4156
Ugodno prodajam ZASTAVO 750, letnik 1970. Praprotna Polica 8, Cerklje 4157
Prodajam FIAT 600 po generalni. Tenetiše 12, Golnik
Ugodno prodajam ZASTAVO 750, letnik 1965. Dolinar, Mlakarjeva 2, prtiličje, Kranj
Prodajam tovarniško nov AMI 8 L z dodatno opremo. Kokalj, Andrejševa 7, Ljubljana (nasproti Litostroja)

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Ulica Moša Pijade — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 stavba občinske skupščine. — Tek račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Telefoni: redakcija 21-835, 21-860; uprava lista, ma-loglasna in naročniška služba 22-152. — Naročnišna: letna 60, polletna 30 din, cena za eno številko 70 par. Mali oglasi: beseda 1 din, naročniki imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Najboljšemu ponudniku prodajam karamboliran osebni avto AUDI. Informacije na telefon 72-577 4231

Prodajam FIAT 124, letnik 1968 registriran do julija 1973. Zeje 5, Duplje 4232
Prodajam FIAT 750, letnik 1966. Murnik Branko, Vele-sovo 47, Cerklje 4233

STANOVANJA

Iščem SOBO (lahko neopremljeno) po možnosti s posebnim vhodom in garažo. Ponudbe poslati pod »plačam dobro« 4161
Iščem prazno SOBO v okolici Kranja. Naslov v oglasnem oddelku 4162
OPREMLJENO SOBO oddam. Ponudbe poslati pod »Skofjeloška cesta« 4235

Zaposlena kot gradbeni tehnik iščem primerno SOBO v Kranju. Plačam 6 mesecev naprej ali instruiram za osnovno šolo. Vprašajte pri FOTO ŽUMER, Partizanska 4, Kranj 4236

Tistemu, ki mi da v najem DVOSOBNO STANOVANJE v Kranju ali bližnji okolici, plačam za tri leta naprej v devizah. Naslov v oglasnem oddelku 4237

ZAPOSLOTITVE

Iščem ZENSKO ZA DOPOLDANSKO VARSTVO 4-mesečnega otroka. Klotnik Mirjana, Kranj, Moše Pijade 48, tel. 23-440

Sprejemam samostojnega DELAVCA za napeljavo centralne kurjave. Prednost imajo vojašine prosti. Maček Andrej, Šenčur, Mlakarjeva 66 4238
Iščem FRIZERSKE POMOČNICE ženske in moške stroke. Po možnosti samske. Za sobo poskrbljeno. Zasluzek zelo dober. Naslov v oglasnem oddelku 4239

OBVESTILA

DIMNIKARSKO PODJETJE KRANJ, Zupančičeva ul. 4 obvešča vse stranke z območja skupščine občine Skofja Loka, da sprejemamo naročila za dimnikarske storitve v nabiralniku v veži Mestni trg 3, Skofja Loka ali na upravi podjetja, telefon 21-456 4171
V najem oddam GARAZO pri Vodovodnem stolpu. Naslov v oglasnem oddelku.

OSTALO

Opozarjam vsakogar pred nakupom premočnin od sina Jankoviča Ljubisava iz Britofa 303, ker niso njegova last. Jankovič Angelca, Dvorje 14, Cerklje 4240

KINO

Kranj CENTER

16. avgusta franc. barvni film ZAKON V PEKOSU ob 16., 18. in 20. uri
17. avgusta franc. barvni film ZAKON V PEKOSU ob 16., 18. in 20. uri
18. avgusta amer.-ital. barv. CS film SUPERDIABOLIK ARGOMAN ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIC

16. avgusta ital. barv. film ONEMOGOCITE INSPEKTORJA STERLINGA ob 18. in 20. uri
17. avgusta franc. barvni film KAPETAN FRAKAS ob 16. in 18. uri
18. avgusta franc. barvni film ZAKON V PEKOSU ob 16. in 18. uri

Tržič

16. avgusta nemški barvni film KAMASUTRA — POLNOST LJUBEZNI ob 18. in 20. uri

17. avgusta nemški barvni film KAMASUTRA — POLNOST LJUBEZNI ob 18. in 20. uri
18. avgusta amer. film STAN IN OLIO V DEŽELI SMEHA ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

16. avgusta franc. barvni film KAPETAN FRAKAS ob 18. in 20. uri

Skofja Loka SORA

16. avgusta franc.-ital. barv. film MORA ZA UBIJALCA ob 18. in 20. uri

17. avgusta angl. barvni film SLA ZA VAMPIRJE ob 20. uri

18. avgusta amer.-ital. barv. film SUPERDIABOLIK ob 20. uri

Železniki OBZORJE

16. avgusta amer.-ital. barv. film SUPERDIABOLIK ob 20. uri

18. avgusta angl. barvni film SLA ZA VAMPIRJE ob 20. uri

Radovljica

16. avgusta amer. barvni film TEKSAS JE NA DRUGI STRANI REKE ob 20. uri

17. avgusta franc. barvni film OBRISI SOLZE, OČKA ob 20. uri

18. avgusta amer. barvni film TEKSAS JE NA DRUGI STRANI REKE ob 20. uri

Bled

16. avgusta špan.-ital. barv. film DINAMITAR JOE ob 18. in 20.30

17. avgusta špan.-ital. barv. film DINAMITAR JOE ob 18. in 20.30

18. avgusta amer. barvni film PRVI MITRALJEZ ZAHODA ob 18. in 20.30

Jesenice RADIO

16. avgusta amer. barvni film ZADNJI NABOJ

Jesenice PLAVZ

16. avgusta danski film RDECI RUBIN

17. avgusta danski film RDECI RUBIN

18. avgusta amer. barvni film VENEC POPKOV

Kranjska gora

17. avgusta amer. barvni film VENEC POPKOV

Javornik DELAVSKI DOM

17. avgusta amer. barvni film ZADNJI NABOJ

Šolski center združenega podjetja

ISKRA Kranj

v Kranju, Savska loka 2

razpisuje naslednja prosta pedagoška delovna mesta:

učitelja strokovnih predmetov elektrotehniške stroke

za poučevanje na poklicni kovinarski in elektro šoli v Kranju. Za to delovno mesto se zahteva diploma prve stopnje fakultete za elektrotehniko — šibki tok ali višje industrijske pedagoške šole elektro smeri.

učitelja splošnih predmetov

za poučevanje matematike in fizike na tehniški strojni in elektro šoli v Kranju. Za to delovno mesto se zahteva diploma druge stopnje fakultete za naravoslovje in tehnologijo, odsek za matematiko in fiziko.

učitelja splošnih predmetov

za poučevanje telesne vzgoje na poklicni kovinarski in elektro šoli v Kranju. Za to delovno mesto se zahteva diploma visoke šole za telesno kulturo.

Nastop službe 1. septembra 1972. Prijave z dokazili o šolski izobrazbi je treba poslati na naslov: Šolski center ZP Iskra Kranj, Kranj, Savska loka 2.

Tiho, kot je živela, je odšla za vedno od nas naša mama

Katarina Krek

roj. Pivk

Pogreb drage pokojnice bo danes, 16. avgusta ob 17. uri izpred mrliške vežice na pokopališče v Skofji Loki.

Zalujoči: mož Janez, hčerka Ivanka, sin Franci, sestra Marija in drugo sorodstvo

Kranj, 15. avgusta 1972

Po rezervne dele v tuje avtomobile

Fantje sicer še niso povedali pred sodnikom, zakaj so začeli kar na veliko vlamljati v avtomobile, vendar pa se je vsa stvar začela, ko je Vinko G. z Jesenic, star 21 let, vodovodni inštalater trenutno brez zaposlitve, kupil rabljenega fiata 750. Ker je na starem avtomobilu vsak čas kak del odpovedal, je bila pač najcenejša pot do novih delov, če so jih odšli z drugih avtomobilov. To so počenjali od maja pa do avgusta, ko so jih odkrili. Pri takih nočnih obiskih na parkirnih prostorih pred bloki na Jesenicah ali kje drugje so včasih res odšli kaj malega, včasih pa odvzeli bencin. V noči od 6. na 7. julija sta Vinko G. in Milan L. vlomila v fiat 750, last Malči Ču-

farjeve z Bleda. Na Bled sta se pripeljala s starim avtomobilom Vinka G. Najprej sta se avtomobila lotila zadaj in odvila hladilnik skupaj s črpalko, nato sta prerezala jermene in cev za hlajenje. Odprla sta tudi pokrov prtljavnika in ukradla dvigalo ter nekaj avtomobilskega orodja.

Dan poprej je Milanov mlajši brat na Jesenicah v ulici Viktorja Svetine odvil z motornega kolesa NSU prima meglenko, prednjo luč, uro za motor in akumulator.

Lotevali pa so se tudi mopedov. Konec aprila ali v začetku maja, točno ne vedo kdaj, sta se Vinko G. in Milan L. pripeljala v Zg. Gorje pri Bledu in pred gostilno

Fortuna opazila rdeč Tomosov moped. Milan L. se je z njim odpeljal na Jesenice, tam odvil motor z vozila, ogrodi mopega pa vrge v Savo. Motor je kasneje vstavil v svoj predelan moped in pri tem celo ponaredil številke motorja.

Konec junija je bil na taki nočni vožnji z Vinkom G. mlajši Milanov brat. V Begunjah sta na dvorišču hiše 126 opazila pony ekspres. Z. L. ga je odpeljal na travnik in pod kozolcem nemoteno odvil prednjo luč in oba kompletne ročaja z jekleno vrvo za zavoro. Te dele je uporabljal za svoj moped.

Fantje so bili »na delu« kak tri mesece, nato so jih odkrili. Vse nakradene rezervne dele, ki so jih našli pri njih v stanovanju ali v avtomobilu Vinka G., so vrnili lastnikom, za kakih 17 doslej znanih vlovov v avtomobile pa bo o primerni kazni zanje razmislilo še sodišče. L. M.

Prijetno s koristnim

Ne zgodi se tako pogosto, da bi bil krivec prijet, še preden je znano dejanje, ki ga je zakrivil. Prav smolo so imeli štirje mladi fantje albanske narodnosti, ki so se iz Zagreba pripeljali na izlet na Bled, ko so jih miličniki prijeli v gozdu nad Bohinjsko Belo 26. julija zgodaj zjutraj. Vsi so doma v občini Podujevo v Srbiji, trije med njimi pa so dijaki, le eden je že zaposlen.

Na Bledu so se kopali, proti večeru pa so jo mahkali proti Bohinjski Beli, ki jo je Redžep Ratkočeri, najstarejši med njimi, star 23 let, poznal, saj je tu služil vojaški rok. Nihče od njih ni

hotel povedati, da so se ponoči mudili tudi v kampu Zaka na Bledu. Pri njih so namreč našli žepni nož, fotografski aparat iso rapit in ročno uro znamke dogena. Za te predmete so trdili, da so jih kupili poceni na zagrebški tržnici. Na laž pa je njihove trditve postavil že čez kratek čas nemški državljani Manfred Heinbrok, ki je taboril v kampu Zaka. Povedal je, da je ponoči nekdo obiskal njegov šotor in mu odnesel fotografski aparat znamke iso rapit, uro znamke dogena in pa nož. Oškodovanec je seveda dobil vse te predmete takoj nazaj, fantje pa so pospremili v preiskovalni zapor.

Utonila oče in sin

V nedeljo, 13. avgusta, sta v Savi Bohinjski utonila Alojz Simončič, star 32 let, in njegov štiriletni sin Aleš iz Sela pri Bledu.

Simončičevi so se v nedeljo sončili ob bregu Save, ki tod ni zelo globoka. Okoli 15. ure pa je Alojz Simončič dal sina Aleša na rame in

hotel prebresti Savo. Nena doma pa je omahnil in skupaj z otrokom padel. Vodni tok ga je potegnil v kake dva metra globok tolmun, kjer je utopil. Otroka pa je voda odnesla nekoliko dlje. Ko so kopalci potegnili očeta in sina iz vode, je bilo že prepozno.

Zahvala

Ob nenadomestljivi izgubi naše ljubljene

Staše Fink

se zahvaljujemo vsem znancem, sosedom in sorodnikom, ki so nam izrekli sožalje, jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti, ji darovali vence in cvetje. Posebno pa se zahvaljujemo dr. Krečevi in g. Bežek, ki sta ji lajšala bolečine, častiti duhovščini in kolektivu Cestnega podjetja v Kranju. Vsem iskrena hvala.

Zalujoči: mama, brata Jože in Boštjan z družino, Helena Rebolj in drugi sorodniki

Kranj, 14. avgusta 1972

nesreče

TRČIL V AVTO

Na cesti tretjega reda v Mojstrani je v sredo, 9. avgusta, ustavil italijanski državljani, voznik osebnega avtomobila, Mario Russiani, da bi povprašal o prevoznosti ceste v Vrata. Za njim je tedaj pripeljal z neprimerno hitrostjo na mopedu Andrej Lakota iz Mojstrane in se zaletel v avtomobil. Pri trčenju se je moped vžgal. Lakota se je v nesreči huje ranil.

ZADEL V OGRAJO

Na kolovozni cesti v Naklem pri Kranju se je v sredo, 9. avgusta, pripetila huda nesreča vozniku kolesa s pomožnim motorjem Antonu Završniku iz Srednje vasi pri Senčurju. Med vožnjo je pozdravljal svojo sorodnico, pri tem pa jo zavozil v ograjo in padel. S pretresom možgan so ga prepekljali v ljubljansko bolnišnico.

TRČENJE AVTOMOBILOV

Na Koroški cesti v Kranju pred bencinsko črpalko na Zlatem polju se je v sredo, 9. avgusta, voznik osebnega avtomobila Janez Črnilec iz Strahinja zaletel v nasproti vozečl avtomobil, ki ga je vozil Albreht Bracharz. V nesreči ni bil ranjen nihče, škode pa je za 35.000 din.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

V ponedeljek, 14. avgusta, dopoldne se je na Jesenicah na Cesti maršala Tita pripetila hujša prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila nemške registracije Rainer Haferkorn je vozil po neprednostni cesti in pred prednostno cesto ustavil. Vtem je pripeljal neznan tovrstnik, ki je zavijal na neprednostno cesto. Srečanje ni bilo mogoče, zato je voznik Haferkorn zapeljal naprej na prednostno Cesto maršala Tita, pri tem pa izsilil prednost pred mopedistom Francem Sečenom z Jesenic. Pri trčenju je bil Sečen hudo ranjen. L. M.

Vlamljajal v avtomobile

Miličniki postaje Ljubljana-Šentvid so v noči od 7. na 8. avgust zalotili 24-letnega Jožeta Matuša iz Kranja pri poskusu, da bi si zastoj natočil bencina. Pri pregledu njegovega avtomobila pa so miličniki odkrili kup predmetov, za katere so podvomili, da bi bili Matuševi: našli so avto radio japonske izdelave, več baterij, dežnike, fotografski aparat, avtomobilske žarnice in druge predmete, ki se navadno naberejo pri vlomih v avtomobile. Kasneje se je izkazalo, da je Matuš, sicer doma iz Dolenc pri Murski Soboti, ukradel radio pet dni prej v Ribčevem lazu v Bohinju. Tisto noč je na avtomobilu znamke volkswagen prerezal z nožem platneno streho, razbil steklo na vratih in tako prišel v notranjost. Odvil je radio in potegnil s seboj še karirasto odejo. Že prej je poskusil vlomiti v sosednji parkirani avtomobil, pa mu ni uspelo. Po tem vladu se je zapeljal od hotela Zlatorog

do Skalce, kjer je bilo parkiranih precej avtomobilov boljših znamk, vendar pa se mu je zazdelo, da tu ne bo imel uspeha, zato ni vlomil. V njegovem avtomobilu je

še nekaj predmetov, za katere lastniki niso znani. Matuš, ki je brez sredstev za preživljanje in nikjer zaposlen, premišlja o tem v preiskovalnem zaporu.

Eksplוזija v kleti

V četrtek, 10. avgusta, je v kletnem prostoru združenega doma nekdanje kmetijske zadruge v Sorci prišlo do eksplozije. Klet je prav takrat pospravljala pet delavcev. V kleti so bili hlapi vnetljivih tekočin, razen tega

pa še motorno olje. Ko je Stanko Pintar s Sorice prižgal cigareto, so se hlapi vneli in eksplodirali. V nesreči so dobili opekline Stanko Pintar, Milan Kežar, Izidor Pintar, Anton Drol in Janez Ergat. Prepeljali so jih v ljubljansko bolnišnico.

Trije mrtvi

Na gorenjskih cestah se je prejšnji teden (od 7. do 13. avgusta) pripetilo 11 hujših prometnih nesreč, v katerih so umrli trije ljudje, hudo ranjenih je bilo 8, lažje pa 9. Po statistiki, ki jo vodi UJV Kranj, so se štiri nesreče pripetile zaradi nepravilnega prehitavanja, trem nesrečam je botrovala vinjenost. Med ostalimi vzroki nesreč so še nepazljivost, neprimerna hitrost, neupoštevanje prometnih znakov. Največ nesreč so povzročili vozniki osebnih avtomobilov, le dve nesreči voznika mopega in eno vinjen pešec. Materialna škoda je prav tako velika,

saj po približni oceni znaša 266.000 din.

Prejšnji teden se je na področju Gorenjske pripetila letos najhujša prometna nesreča, v kateri sta zaradi opeklin umrli nemška zakonca Kurt, ki sta potovala proti morju. Nesreča se je pripetila zaradi nestrpnega prehitavanja voznika caprija, ki se je odločil prehitovati na zelo nepreglednem delu ceste.

Tri hujše prometne nesreče so se pripetile tudi, ker so za volanom sedeli vinjeni vozniki. Kljub vsem ukrepom, ki pa so kot kaže še vedno preblagi in zato neučinkoviti, ima vinjenost med prometnimi nesrečami pri nas še vse prevelik delež.

Mednarodno atletsko prvenstvo Kranj 72

Ivančič in Kanadčanka Van Kiekebelt najboljša

Deseti jubilejni mednarodni atletski miting Kranj 72 je za nami. Atletski delavci Triglava so pod pokroviteljstvom industrijskega kombinata Planike in zbora atletskih sodnikov pri ObZTK Kranj kljub »pasji vročini« spravi pod streho tudi to tekmovalje. Sicer odlična organizacija in dokaj dobra udeležba, slabo luč na to tekmovalje pa meče le slabo doskočišče pri skoku v daljavo, saj se je med tekmovaljem poškodoval kranjski reprezentant Milek, do resne poškodbe pa bi iz istih razlogov lahko prišlo tudi pri odlični kanadski atletinji in olimpijski potnici Debbie Van Kiekebelt.

Kljub dobri udeležbi jugoslovanskih, avstrijskih in eni predstavnici Kanade pa je treba pripomniti, da je bila letošnja udeležba po »blestečih imenih« skromna. Od jugoslovanskih reprezentantov, ki bodo modre barve za-

stopali na olimpijskih igrah, je bil na startu le metalec kroglice Ivančič, drugi pa so udeležbo odpovedali. Razumljivo je, da so olimpijske igre tik pred durmi in da naši in tuji atleti na atletski progi z ugaski ne smejo tvegati nastopa ali poškodb.

Toda vsi nastopajoči, ki so se predstavili pešci kranjskih ljubiteljev atletike, niso razočarali, saj so pokazali dovolj borbenosti in dobre rezultate. Za najboljši rezultat med atleti in atletinjami sta tokrat posebni priznanji dobila jugoslovanski rekorder v metu kroglice član beograjske Crvene zvezde Ivančič in atletinja Kanadčanka Van Kiekebelt v skoku v daljavo. V vmesnih točkah letošnjega prvenstva, ki je bilo obenem tudi v počastitev občinskega praznika, so nastopili tudi pionirji in pionirke v teku na 60 m.

Rezultati — moški: 100 m: 1. Woschitz (KCL) 11,0, 2.

Ravnika (Tr) 11,0, 3. Penca (OI) 11,1; **1000 m:** 1. Božinovič (Sp) 2:26,0, 2. Kavčič (Tr) 2:28,1, 3. Zalokar (KI) 2:30,0; **3000 m:** 1. Vukomanovič (Kraljevo) 8:25,6, 2. Lisec (KI) 8:39,0, 3. Jukič (Sp) 8:41,0; **4 X 100 m:** 1. Triglav 43,5, 2. Olimpija 43,8, 3. Celovec 48,5; **višina:** 1. Vivod (JLA Kranj) 200, 2. Dušan Prezelj (Tr) 195, 3. Gurker (KCL) 195; **daljava:** 1. Milek (Tr) 711, 2. Sen (NG) 693, 3. Fister (Tr) 654; **kladivo:** 1. Goič (Sar) 59,06, 2. Antolič (Din) 55,84, 3. Pristovnik (KI) 52,90; **disk:** 1. Mijač (KI) 47,58, 2. Prezelj (Tr) 42,28, 3. Stimec (OI) 42,02; **krogla:** 1. Ivančič (CZ) 18,40, 2. Stimec (OI) 14,82, 2. Satler (Tr) 14,39;

mladinci: 1500 m ovire: 1. Vegnutj (Tr) 4:20,5, 2. Leitner (KCL) 4:32,1, 3. Leb (OI) 4:44,8; **pionirji: 60 m:** 1. Delopst (Vel) 7,6, 2. Sofronieviski (Tr) 7,6, 3. Vede (Vel) 7,7;

ženske: 100 m: 1. Polzer 12,4, 2. Knaller (obe KCL) 12,5, 3. Dermol (KI) 12,5; **400 m:** 1. Urankar (KI) 58,4, 2. Preger (Br) 59,0, 3. Smrečnik (OI) 59,5; **1500 m:** 1. Urankar (KI) 4:49,4, 2. Lacker 4:54,9, 3. Salbucher (obe KCL) 5:02,4; **daljava:** 1. Van Kiekebelt (Kanada) 596, 2. Bon (NG) 547, 3. Velikovrh (OI) 22; **kopje:** 1. Zagar 36,51, 2. Kurnik (obe Tr) 35,12, 3. Velikovrh (OI) 32,32; **disk:** 1. Birkič (Zadar) 45,22, 2. Papler 43,90, 3. Horvat (obe Tr) 33,80; **pionirke: 60 m:** 1. Petutschnig (KCL) 8,2, 2. Brezar (Tr) 8,2, 3. Očepek (OI) 8,2. **D. Humer**

Veslači na Gorenjskem

Jugoslavija bo na olimpijskih igrah zastopana s tremi čolni: dvojcem brez krmarja, četvercem brez krmarja in osmercem. Te tri posadke, med katerimi so tudi Blejčani Berc, Počtnik, Mandić in Janša pod vodstvom trenerja

Janjuševića se skupaj s splitskim dvojcem pripravljajo na olimpiado na Bohinjskem jezeru. Osmerec šibeniške Krke trenira v glavnem na Bledu. Blejski četverec je dobil tudi nov čoln, ki je prispel iz Šibenika.

M. Hudovernik

Na letošnjem atletskem tekmovalju »Kranj 72« je bila deležna pozornosti kanadska olimpijska potnica Van Kiekebelt. Nastopila je v skoku v daljavo, kjer bi pri tem lahko zaradi slabega doskočišča dobila hujšo poškodbo. Kljub nevšečnostim pri ogrevanju je s svojimi skoki navdušila pešci kranjskih ljubiteljev atletike. — Foto: F. Perdan

V Kranju prvenstvo SRS v plavanju

Od četrtka do sobote (17. — 19. avgusta) se bo v Kranju odvijalo letošnje mladinsko prvenstvo SRS v plavanju. Na startu bodo vsi najboljši mladinski in pionirski reprezentanti SR Slovenije, katerim bodo delali družbo še vsi ostali mladi tekmovalci, ki se bodo s svojimi rezultati poskušali prebiti v ospredje slovenskega plavanja. Mnogi med njimi so opozorili nase že na državnem prvenstvu v Kopru (18. — 20. julija) in članskem posamičnem prvenstvu SFRJ (1. — 3. avgusta) v Zagrebu. Novost letošnjega prvenstva je tudi v tem, da bodo na prvenstvu lahko nastopili tu-

di vsi najboljši pionirji, med katerimi so tudi taki, ki imajo boljše rezultate od svojih starejših vrstnikov. Kranjske ljubitelje plavanja, ki že nekaj let zamažajo čakajo na kvalitetnejše prireditve v Kranju opozarjamo, da bo to republiško prvenstvo dokaj kvalitetno. Predtekmovalja bodo vsak dan ob 9.30, finalna tekmovalja pa vsak dan ob 17.30.

Ker je kranjska tovarna ISKRA — ELEKTROMECHANIKA pokrovitelj kranjskega plavanja pokrila mnoge stroške tega našega težavnega športa, za vstop ne bo vstopnine. **I. S.**

Šah

Vodstvo prevzel Barle

Na republiškem šahovskem prvenstvu je bilo odigrano peto, šesto, sedmo in osmo kolo. Prepričljivo — s poldrugo točko naskoka — vodi mojstrski kandidat Barle pred zasledovalci Pucom, Penkom in Karnerjem. Največ možnosti za osvojitev naslova republiškega prvaka ima ta Barle in Puc, ki sta do

sedaj tudi edina neporažena igralca. Kranjčan Matjašič je slabo igral. Zmagal je v sedmem kolu, z nesrečnim porazom v osmem pa spet močno zmanjšal možnosti za osvojitev naslova mojstrskega kandidata. Vrstni red: Barle 6,5, Puc, Penko in Karner 5 točk itd. **B. M.**

19 ekip na sindikalnem prvenstvu

Na šestih letnih športnih igrah sindikalnih podružnic kranjske občine v nogometu bo sodelovalo 19 ekip, ki bodo odigrale skupaj 50 tekem.

Prvenstvo bo vsak ponedeljek, sredo in petek v času od 28. avgusta do 6. septembra. Lani je prvo mesto v malem nogometu osvojila ekipa Tekstilindusa. **P. N.**

ljubljanska banka

Kranjski vaterpolisti, ki so v Kranju izgubili samo derbi srečanje z Medveščakom, so v nadaljevanju zaigrali tako kot znajo; njihovi rezultati proti Jedinstvu in Solarisu kažejo njihovo vrednost. Od leve proti desni stojijo: predsednik VK Becić, igralci Kodek, F. Rebolj, M. Malavašič, Z. Malavašič, B. Balderman, Finžgar, Nadižar, trener Didič, čepijo pa: Vidic, Svarc, T. Balderman in Mohorič. Pripomniti pa je treba, da letos kranjski vaterpolisti tekmujejo v II. zvezni vaterpolski ligi pod pokroviteljstvom tovarne Save. (-dh)

1+3

Kakšna bo letošnja letina? Del kmetov meni, da bo še kar dobra, drugi pa trdijo, da bo pridelek zaradi dežja in hladnega vremena slabši od lanskega.

● Tina PAPER, Leše: »Lahko rečem, da bo letošnja letina slabša od lanske. Premrzlo je bilo, predolgo je ležal sneg in preveč je bilo dežja. To se še posebno pozna pri žitu. Precej pšenice in ječmena sem podoral in vsejal krmo in lucerno ter posadil krompir, ki še kar nekam kaže. Prav tako sem zadovoljen z obema košnjama. Koruze, ajde in ovsar zaradi škode, ki jo povzroča divjačina, ne sejemo več. Zaradi slabše letine bom moral precej moke in živalske krme kupiti.«

● Anton BERNARD — Dobropolje: »Imam 4 hektare obdelovalne zemlje. Kaže da bo letošnja letina vsaj za 30 odstotkov boljša od lanske. Tudi kak je namreč plast rodovitne zemlje debela je okrog 20 centimetrov, pod njo pa je pesek. Takl zemlji, suša, kakršna je bila lani, škoduje. Zato so bile letošnje obilne padavine dobrodošle...«

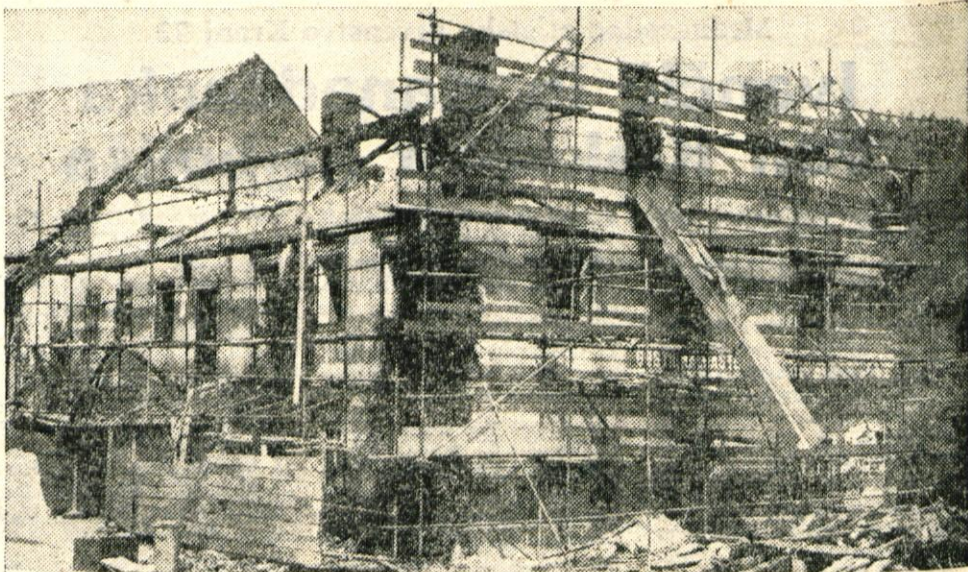

Zgodnji krompir smo že izkopali. Tudi za poznega računamo, da bo prav tako lep. Sosedje, ki so ga že izruvali, ga pohvalijo. Tudi glede pšenice se ne smem preveč pritoževati.«

● Janez BASAR, Zgoranje Bitnje: »Spomladi je kazalo, da bo letošnja letina dobra, vendar jo je vreme skazilo. Preveč je bilo dežja. Zaradi padavin in hladnega vremena je žito pozeblo. Podorali smo ga in posejali ječmen, oves in silažno koruzo. Krompir je droban. Zaradi deževja ga je prizadela plesen. Tudi krma ni taka kakor je kazalo na začetku. Sena, detelje in otave je po količini sicer dovolj, vendar je vse preveč vodeno in premalo sočno.«

J. Košnjek

Podjetje za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo Kranj je začelo popravljati preko 300 let staro stavbo, v kateri je sedaj znana gostilna na Gaštelu, katere lastnik je kranjski hotel Jelen. Gostišče ima v tej stavbi že lepo tradicijo, dolgo skoraj 260 let. Gaštel je bila včasih tudi znana furmanska gostilna. Stanovanjsko podjetje, ki je lastnik stavbe, bo popravilo ostrešje in prvo nadstropje, medtem ko se bo hotel Jelen lotil popravila gostinskega obrata prihodnje leto. (Jk) — Foto: F. Perdan

Preventivni ukrepi

Zadnje mesece in tedne se po svetu nezadržno šira epidemija kolere. O pojavu te bolezni poročajo že nekaj časa iz Azije, pred dnevi pa je svetovni zdravstveni organizaciji prijavila pojav te bolezni tudi Alžirija. Zaradi izredno živahnih mednarodnih zvez, trgovine in predvsem turizma je pričakovati, da se bo bolezen pojavila tudi v Ameriki in verjetno tudi v Evropi. Seveda pa s tem še ni rečeno, da se bo razširila.

O koleri trenutno poročajo iz 40 dežel sveta.

Pred dvema letoma se je kolera razširila že na področje Sredozemskega morja, vendar evropske meje ni prestopila. Ker pa se je sedaj pojavila na Bližnjem vzhodu in v Afriki se je s tem povečala možnost pojava kolere tudi v drugih doslej še neprizadetih deželah.

Ob vseh teh vesteh, da se je ob robu Evrope pojavila nalezljiva črevesna bolezen, seveda še ni vzroka za preplah, pač pa je potrebno poostriiti preventivne ukrepe, ki so v navadi, kadar se hočemo

zaščititi pred boleznimi. Pri vsem tem imajo pomembne naloge sanitarne inšpekcije in pa občine, ki morajo zagotoviti sanitacijo okolja v vsaki občini, brez dvoma pa je vsoka zdravstvena vzgoja prebivalstva tudi zelo visok mejnik v preprečevanju bolezni.

V četrtek se bo v Kranju sestal štab za karantenske bolezni, ki bo za področje Gorenjske sprejel navodila za preventivne ukrepe ob morebitnem pojavu kolere pri nas.

OBIŠČITE NAS V NOVI TRGOVINI NA REČICI

lip bled

NUDIMO VAM

- vrata vseh vrst
- obloge iz masivnega lesa
- opazne plošče za gradbeništvo
- iso-span lesobetonski zidaki

TRGOVINA JE ODPRTA: OB TORKIH DO 18. URE, OB SOBOTAH DO 12. URE, OSTALE DNEVE PA DO 14. URE.

Naslov:

TRGOVINA lip bled REČICA, tel. 77-328, int. 9